

Dansk udgave

Retsforskrifter

59. årgang

15. november 2016

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1986 af 30. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 223/2014 for så vidt angår de betingelser og procedurer gældende for Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede, som skal anvendes til at bestemme, om uinddrivelige beløb tilbagebetales af medlemsstaterne** 1
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1987 af 14. november 2016 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 9

AFGØRELSER

- ★ **Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1988 af 8. november 2016 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2013/678/EU om tilladelse til Den Italienske Republik til fortsat at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem** 11
- ★ **Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1989 af 11. november 2016 om en henstilling om forlængelse af den midlertidige grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder, som truer den overordnede funktion af Schengenområdet** 13
- ★ **Rådets afgørelse (FUSP) 2016/1990 af 14. november 2016 om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo* (EULEX KOSOVO)** 16
- ★ **Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1991 af 4. juli 2016 om foranstaltningerne SA.40168 — 2015/C (ex SA.33584 - 2013/C (ex 2011/NN)) gennemført af Nederlandene med hensyn til den professionelle fodboldklub FC Den Bosch i 's-Hertogenbosch (meddelt under nummer C(2016) 4089)⁽¹⁾** 19

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244 (1999) og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- ★ **Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1992 af 11. november 2016 om ændring af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2416 om anerkendelse af bestemte områder i USA som værende frie for *Agrilus planipennis* Fairmaire (meddelt under nummer C(2016) 7151)** 30

RETNINGSLINJER

- ★ **Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/1993 af 4. november 2016 om fastsættelse af principperne for koordinering af vurderingen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og overvågning af institutsikringsordninger, herunder signifikante og mindre signifikante institutter (ECB/2016/37)** 32
- ★ **Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/1994 af 4. november 2016 om fastsættelse af de kompetente nationale myndigheders procedure til anerkendelse af institutsikringsordninger af tilsynsmæssige formål i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (ECB/2016/38)** 37

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2016/1986

af 30. juni 2016

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 223/2014 for så vidt angår de betingelser og procedurer gældende for Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede, som skal anvendes til at bestemme, om uinddrivelige beløb tilbagebetales af medlemsstaterne

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 223/2014 af 11. marts 2014 om Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede ⁽¹⁾, særlig artikel 30, stk. 2, femte afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Når et beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en støttemodtager, ikke kan inddrives, og dette kan tilskrives fejl eller forsømmelse fra en medlemsstats side, er medlemsstaten i henhold til artikel 30, stk. 2, fjerde afsnit, i forordning (EU) nr. 223/2014 ansvarlig for, at de pågældende beløb tilbagebetales til EU's budget.
- (2) I det dokument vedrørende uinddrivelige beløb ⁽²⁾, som attesteringsmyndigheden hvert år fra 2016 til og med 2025 forelægger Kommissionen som en del af årsregnskabet i overensstemmelse med artikel 49, stk. 1, litra b), og artikel 48, litra a), i forordning (EU) nr. 223/2014, fastsættes de uinddrivelige beløb opdelt på udgiftstype. Dette dokument bør også indeholde præcise oplysninger om de beløb, der ifølge medlemsstaten ikke behøver at blive tilbagebetalt til EU's budget, navnlig oplysninger, der viser, hvilke administrative og juridiske foranstaltninger medlemsstaten har truffet for at forsøge at inddrive de uinddrivelige beløb på en effektiv måde. Da der i dette dokument henvises til beløb, som tidligere indgik i de attesterede regnskaber, der blev forelagt for Kommissionen, skal dokumentet dog første gang indsendes i 2017.
- (3) I henhold til artikel 33, litra b), og artikel 49, stk. 1, i forordning (EU) nr. 223/2014, kan fradrag, der er foretaget før indsendelse af attesterede regnskaber, ikke betragtes som inddrivelse, hvis de vedrører udgifterne i den endelige anmodning om en mellemliggende betaling for det regnskabsår, som regnskaberne er udarbejdet for. Det bør derfor præciseres, at oplysninger om uinddrivelige beløb, der indgives i henhold til denne delegerede forordning, kun bør vedrøre beløb, der allerede indgår i attesterede regnskaber, der tidligere er forelagt for Kommissionen.
- (4) For at gøre det muligt for Kommissionen at beslutte, om det uinddrivelige beløb skal tilbagebetales til EU's budget, bør medlemsstaten fremlægge de krævede oplysninger for hver operation og hver støttemodtager, inden den frist, der er fastsat for aflæggelse af regnskaber i artikel 59, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽³⁾. I overensstemmelse med nævnte bestemmelse bør det være muligt også at forlænge fristen for fremlæggelse af dokumentet om uinddrivelige beløb.

⁽¹⁾ EUT L 72 af 12.3.2014, s. 1.

⁽²⁾ Tillæg 4 til bilag V til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/341 af 20. februar 2015 om nærmere gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 223/2014 for så vidt angår modeller til indsendelse af visse oplysninger til Kommissionen (EUT L 60 af 4.3.2015, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (5) Det er nødvendigt at fastlægge kriterier, som sætter Kommissionen i stand til at vurdere, om en medlemsstat har begået fejl eller forsømmelser ved inddrivelse i forbindelse med de administrative og juridiske foranstaltninger. Opfyldelsen af et eller flere af disse kriterier bør ikke automatisk betyde, at medlemsstaten faktisk har begået fejl eller forsømmelser.
- (6) Af hensyn til retssikkerheden bør Kommissionen færdiggøre sin vurdering inden for en given frist, og medlemsstaterne bør reagere på Kommissionens vurdering inden for en anden given frist. Ligeledes bør Kommissionen kunne færdiggøre sin vurdering, selv om den pågældende medlemsstat ikke fremlægger supplerende oplysninger. I de tilfælde, der går forud for en konkurs, eller hvis der er mistanke om svig, som omhandlet i artikel 30, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 223/2014, bør fristerne imidlertid ikke gælde.
- (7) I henhold til artikel 30, stk. 2, fjerde afsnit, andet punktum, i forordning (EU) nr. 223/2014 kan en medlemsstat beslutte ikke at inddrive et beløb, der er uretmæssigt udbetalt til en støttemodtager i forbindelse med en operation i det pågældende regnskabsår, hvis det beløb, der skal inddrives, uden renter ikke overstiger 250 EUR i bidrag fra Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (i det følgende benævnt »fonden«). I sådanne tilfælde behøver beløbet ikke at blive tilbagebetalt til EU's budget. Der vil ikke blive anmodet om oplysninger om sådanne ubetydelige beløb. —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Indsendelse af oplysninger om uinddrivelige beløb

1. Hvis en medlemsstat mener, at et beløb, som er udbetalt uretmæssigt til en støttemodtager, og som tidligere er indgået i attesterede regnskaber, der er forelagt for Kommissionen, er uinddriveligt, og hvis medlemsstaten har konkluderet, at dette beløb ikke bør tilbagebetales til EU's budget, sender attesteringsmyndigheden Kommissionen en anmodning om at bekræfte denne konklusion.
2. Hvis attesteringsmyndigheden sender en anmodning som omhandlet i stk. 1, skal den gøre det for hver enkelt operation ved at anvende den formular, der findes i bilaget til nærværende forordning, og indsende den ved hjælp af det elektroniske dataudvekslingssystem, der er omtalt i artikel 30, stk. 4, i forordning (EU) nr. 223/2014.
3. Anmodninger i henhold til stk. 1 og 2 vedrørende de foregående regnskabsår skal hvert år fra 2017 til og med 2025 indsendes senest den 15. februar. Kommissionen kan undtagelsesvis forlænge fristen til den 1. marts efter anmodning fra den berørte medlemsstat.

Artikel 2

Betingelser for bestemmelse af fejl eller forsømmelse fra medlemsstaternes side

Følgende faktorer indikerer, at der er tale om fejl eller forsømmelse fra en medlemsstats side:

- a) Medlemsstaten har ikke fremlagt nogen beskrivelse med datoangivelse af de administrative og juridiske foranstaltninger, som den har truffet for at inddrive det pågældende beløb (eller for at reducere eller annullere støtten eller tilbagetrække det dokument om støttebetingelser, som er omtalt i artikel 32, stk. 3, litra c), i forordning (EU) nr. 223/2014, i de tilfælde hvor en sådan tilbagetrækning har været omfattet af en særskilt procedure).
- b) Medlemsstaten har ikke fremlagt nogen første eller eventuelt efterfølgende inddrivelsesordre (eller nogen kopi af dokumentet om reduktion eller annullering af støtten eller tilbagetrækning af det dokument om støttebetingelser, som er omtalt i artikel 32, stk. 3, litra c), i forordning (EU) nr. 223/2014, i de tilfælde hvor en sådan tilbagetrækning har været omfattet af en særskilt procedure).
- c) Medlemsstaten har ikke oplyst datoen for den sidste betaling af det offentlige bidrag til støttemodtageren i forbindelse med den pågældende operation eller fremlagt bevis for betalingen.
- d) Medlemsstaten har, efter at en uregelmæssighed er blevet konstateret, uretmæssigt udbetalt et eller flere beløb til støttemodtageren vedrørende den del af operationen, som uregelmæssigheden angik.
- e) Medlemsstaten har ikke sendt noget dokument om reduktion af støtten eller tilbagetrækning af det dokument om støttebetingelser, som er omtalt i artikel 32, stk. 3, litra c), i forordning (EU) nr. 223/2014, i de tilfælde hvor en sådan tilbagetrækning har været omfattet af en særskilt procedure, eller truffet nogen beslutning med tilsvarende virkning senest 12 måneder efter konstateringen af uregelmæssigheden.

- f) Medlemsstaten har ikke indledt en inddrivelsesprocedure, senest 12 måneder efter at støtten er blevet endeligt reduceret eller annulleret (enten som følge af en administrativ eller retslig procedure eller efter aftale med støttemodtageren).
- g) Medlemsstaten har ikke udtømt alle de muligheder for inddrivelse, som er tilgængelige via de nationale institutionelle og juridiske systemer.
- h) Medlemsstaten har ikke fremlagt dokumenter vedrørende insolvens- og konkursprocedurer i tilfælde, hvor det har været relevant.
- i) Medlemsstaten har ikke svaret på Kommissionens anmodning om yderligere oplysninger i henhold til artikel 3.

Artikel 3

Procedure for at bestemme, om uinddrivelige beløb skal tilbagebetales af medlemsstaterne

1. På grundlag af de oplysninger, som medlemsstaten forelægger i overensstemmelse med artikel 1, vurderer Kommissionen hver enkelt sag for at bestemme, om den manglende inddrivelse af et beløb kan tilskrives fejl eller forsømmelse fra medlemsstatens side, idet den tager hensyn til de specifikke forhold og de institutionelle og juridiske rammer i medlemsstaten. Selv om en eller flere af de i artikel 2 anførte kriterier er opfyldt, kan Kommissionen godt konkludere, at medlemsstaten ikke har handlet fejlagtigt eller forsømmeligt.
2. Senest den 31. maj i det år, hvor et regnskab er fremlagt, kan Kommissionen:
 - a) skriftligt anmode den pågældende medlemsstat om at fremlægge yderligere oplysninger om de administrative og juridiske foranstaltninger, den har truffet for at inddrive eventuelt uretmæssigt udbetalte EU-tilskud fra støttemodtagerne eller
 - b) skriftligt anmode medlemsstaten om at fortsætte inddrivelsesproceduren.Hvis Kommissionen vælger den fremgangsmåde, der er omhandlet i første afsnit, litra a), finder stk. 5-8 anvendelse.
3. Den frist, der er fastsat i stk. 2, litra a) og b), finder ikke anvendelse på uregelmæssigheder begået umiddelbart før en konkurs, eller i tilfælde, hvor der er mistanke om svig.
4. Hvis Kommissionen ikke handler i henhold til stk. 2 og inden for den frist, der er fastsat i stk. 2, skal EU-tilskuddet ikke tilbagebetales af medlemsstaten.
5. Medlemsstaten skal inden for tre måneder svare på Kommissionens anmodning om oplysninger i henhold til stk. 2.
6. Hvis medlemsstaten ikke fremlægger yderligere oplysninger som krævet i henhold til stk. 2, foretager Kommissionen sin vurdering på grundlag af de foreliggende oplysninger.
7. Senest tre måneder efter modtagelsen af svaret fra medlemsstaten, eller, hvis der ikke foreligger et svar inden for den fastsatte frist, skal Kommissionen, hvis den konkluderer, at EU-tilskuddet bør tilbagebetales af medlemsstaten, underrette medlemsstaten om dette, angive baggrunden for sin konklusion og anmode medlemsstaten om at fremsætte sine bemærkninger til den inden for 2 måneder. Hvis Kommissionen ikke handler i henhold til foregående punktum og inden for den frist, der er fastsat i foregående punktum, skal EU-tilskuddet ikke tilbagebetales af medlemsstaten.
8. Senest 6 måneder efter den frist for bemærkninger fra medlemsstaten, der er omhandlet i stk. 7, færdiggør Kommissionen sin vurdering på grundlag af de foreliggende oplysninger, og hvis den fastholder sin konklusion om, at EU-tilskuddet skal tilbagebetales af medlemsstaten, vedtager den en afgørelse. Hvis Kommissionen ikke handler i henhold til foregående punktum og inden for den frist, der er fastsat i foregående punktum, skal EU-tilskuddet ikke tilbagebetales af medlemsstaten.

Til beregning af det EU-bidrag, der skal tilbagebetales af medlemsstaten, anvendes medfinansieringssatsen for det operationelle program som fastsat i den finansieringsplan, der er gældende på tidspunktet for anmodningen.

*Artikel 4***Fremlæggelse af oplysninger om ikke-inddrevne beløb, som ikke overstiger 250 EUR i bidrag fra fonden**

Hvis en medlemsstat beslutter ikke at inddrive et beløb, som er uretmæssigt udbetalt til en støttemodtager i forbindelse med en operation i det pågældende regnskabsår, og som uden renter ikke overstiger 250 EUR i bidrag fra fonden, er det i henhold til nærværende forordning ikke nødvendigt at oplyse Kommissionen om dette.

*Artikel 5***Ikkrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juni 2016.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BILAG

Indsendelse af oplysninger om uinddrivelige beløb — operationelt program for fødevarer og/eller elementær materiel bistand (»OP I«)

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o	p	q
Udgiftstype (1)	Operationens navn og IT-identifikationsnummer	Støttemodtagerens navn	Dato og bevis for sidste udbetaling af offentligt bidrag til støttemodtageren for den pågældende operation	Type af uregelmæssighed (fastlægges af medlemsstaten)	Organ, der har opdaget uregelmæssigheden (angiv: forvaltnings-, atterestings- eller revisionsmyndighed, eller øvrigt, eller EU-organ)	Dato for konstatering af uregelmæssigheden (2)	De samlede udgifter, der er erklæret uinddrivelige	Offentlige udgifter svarende til de beløb, der er erklæret uinddrivelige	Størrelsen på det uinddrivelige EU-bidrag (3)	De(t) regnskabsår, hvor udgifterne svarende til det uinddrivelige EU-bidrag blev anmeldt	Dato for start på inddrivelsesproceduren	Kopi af første og eventuelt efterfølgende inddrivelsesordre(r) (4)	Dato for fastlæggelse af uinddrivelighed	Årsag til uinddriveligheden (5)	Dokumenter vedrørende konkursprocedurer, hvor dette er relevant	Angiv, om EU's bidrag skal afholdes via EU's budget (ja/nej) (6)
<type="S" max-length="500" input="S">	<type="S" max-length="250" input="M"> (7)	<type="S" max-length="250" input="M">	<type="D" input="M">+ <ATT>	<type="S" max-length="250" input="M">	<type="S" max-length="250" input="M">	<type="D" input="M">	<type="Cu" inp ut="M">	<type="Cu" inp ut="M">	<type="Cu" inp ut="M">	<type="D" input="S">	<type="D" input="M">	<ATT>	<type="D" input="M">	<type="S" max-length="500" input="M">	<ATT>	<type="B" input="M">
Teknisk bistand	Op 1															
	Op 2															
						Subtotal										
							<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">							
Type af materiel bistand 1																
						Subtotal										
							<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">							

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o	p	q
Udgiftstype (1)	Operationens navn og IT-identifikationsnummer	Støttemodtagerens navn	Dato og bevis for sidste udbetaling af offentligt bidrag til støttemodtageren for den pågældende operation	Type af uregelmæssighed (fastlægges af medlemsstaten)	Organ, der har opdaget uregelmæssigheden (angiv: forvaltnings-, attesterings- eller revisionsmyndighed, eller øvrigt, eller EU-organ)	Dato for konstatering af uregelmæssigheden (2)	De samlede udgifter, der er erklæret uinddrivelige	Offentlige udgifter svarende til de beløb, der er erklæret uinddrivelige	Størrelsen på det uinddrivelige EU-bidrag (3)	De(t) regnskabsår, hvor udgifterne svarende til det uinddrivelige EU-bidrag blev anmeldt	Dato for start på inddrivelsesproceduren	Kopi af første og eventuelt efterfølgende inddrivelsesordre(r) (4)	Dato for fastlæggelse af uinddrivelighed	Årsag til uinddriveligheden (5)	Dokumenter vedrørende konkursprocedurer, hvor dette er relevant	Angiv, om EU's bidrag skal afholdes via EU's budget (ja/nej) (6)
Type af materiel bistand 2																
						Subtotal	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">							
Type af materiel bistand n																
						Subtotal	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">							
						I alt	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">							

(1) Svarende til de i regnskabet angivne oplysninger i overensstemmelse med tillæg 4 i bilag V til gennemførelsesforordning (EU) 2015/341. Indberetningen skal ske opdelt efter type af materiel bistand og efter operation.

(2) Dato for den første administrative eller retslige konstatering af uregelmæssigheden.

(3) Beregnet i overensstemmelse med medfinansieringssatsen for det operationelle program som fastsat i den finansieringsplan, der er gældende på tidspunktet for anmodningen.

(4) Desuden, hvis det er relevant, en kopi af dokumentet om reduktion/annullering af støtten og/eller tilbagetrækning af det dokument om støttebetingelser, som er omtalt i artikel 32, stk. 3, litra c), i forordning (EU) nr. 223/2014.

(5) Angiv, om årsagen til uinddriveligheden er, at støttemodtageren er erklæret konkurs. Angiv årsagen, hvis dette ikke er tilfældet.

(6) Hvis der anmodes om, at EU's bidrag afholdes af EU's budget, skal medlemsstaten bekræfte, at den har udtømt alle de muligheder for inddrivelse, der er tilgængelige via de nationale institutionelle og juridiske systemer.

(7) Forklaringer til felternes indhold: type: N=nummer, D=dato, S=streng, Cu=valuta. B = boolesk input: M=manuelt, S=valg, G=systemskabt – maxlength= maks. antal tegn inkl. mellemrum – ATT: Bilag.

Indsendelse af oplysninger om uinddrivelige beløb — operationelt program for social inklusion af de socialt dårligst stillede personer (»OP II«)

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o	p	q
Udgiftstype (1)	Operationens navn og IT-identifikationsnummer	Støttemodtagerens navn	Dato og bevis for sidste udbetaling af offentligt bidrag til støttemodtageren for den pågældende operation	Type af uregelmæssighed (fastlægges af medlemsstaten)	Organ, der har opdaget uregelmæssigheden (angiv: forvaltnings-, atterings- eller revisionsmyndighed, eller øvrigt, eller EU-organ)	Dato for konstatering af uregelmæssigheden (2)	De samlede udgifter, der er erklæret uinddrivelige	Offentlige udgifter svarende til de beløb, der er erklæret uinddrivelige	Størrelsen på det uinddrivelige EU-bidrag (3)	De(t) regnskabsår, hvor udgifterne svarende til det uinddrivelige EU-bidrag blev anmeldt	Dato for start på inddrivelsesproceduren	Kopi af første og eventuelt efterfølgende inddrivelsesordre(r) (4)	Dato for fastlæggelse af uinddrivelighed	Årsag til uinddriveligheden (5)	Dokumenter vedrørende konkursprocedurer, hvor dette er relevant	Angiv, om EU's bidrag skal afholdes via EU's budget (ja/nej) (6)
<type="S" max-length="500" input="S">	<type="S" max-length="250" input="M"> (7)	<type="S" max-length="250" input="M">	<type="D" input="M"> + <ATT>	<type="S" max-length="250" input="M">	<type="S" max-length="250" input="M">	<type="D" input="M">	<type="Cu" inp ut="M">	<type="Cu" inp ut="M">	<type="Cu" inp ut="M">	<type="D" input="S">	<type="D" input="M">	<ATT>	<type="D" input="M">	<type="S" max-length="500" input="M">	<ATT>	<type="B" input="M">
Teknisk bistand	Op 1															
	Op 2															
						Subtotal	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">							
Aktions-type 1																
						Subtotal	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">							
Aktions-type 2																
						Subtotal	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">							

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o	p	q
Udgiftstype ⁽¹⁾	Operationens navn og IT-identifikationsnummer	Støttemodtagerens navn	Dato og bevis for sidste udbetaling af offentligt bidrag til støttemodtageren for den pågældende operation	Type af uregelmæssighed (fastlægges af medlemsstaten)	Organ, der har opdaget uregelmæssigheden (angiv: forvaltnings-, atterestings- eller revisionsmyndighed, eller øvrigt, eller EU-organ)	Dato for konstatering af uregelmæssigheden ⁽²⁾	De samlede udgifter, der er erklæret uinddrivelige	Offentlige udgifter svarende til de beløb, der er erklæret uinddrivelige	Størrelsen på det uinddrivelige EU-bidrag ⁽³⁾	De(t) regnskabsår, hvor udgifterne svarende til det uinddrivelige EU-bidrag blev anmeldt	Dato for start på inddrivelsesproceduren	Kopi af første og eventuelt efterfølgende inddrivelsesordre(r) ⁽⁴⁾	Dato for fastlæggelse af uinddrivelighed	Årsag til uinddriveligheden ⁽⁵⁾	Dokumenter vedrørende konkursprocedurer, hvor dette er relevant	Angiv, om EU's bidrag skal afholdes via EU's budget (ja/nej) ⁽⁶⁾
Aktionstype n																
						Subtotal	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">							
						I alt	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">	<type="Cu" input="G">							

(1) Svarende til de i regnskabet angivne oplysninger i overensstemmelse med tillæg 4 i bilag V til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/341 (EUT L 312 af 31.10.2014, s. 1). Indberetningen skal ske opdelt efter aktionstype og efter operation.

(2) Dato for den første administrative eller retslige konstatering af uregelmæssigheden.

(3) Beregnet i overensstemmelse med medfinansieringssatsen for det operationelle program som fastsat i den finansieringsplan, der er gældende på tidspunktet for anmodningen.

(4) Desuden, hvis det er relevant, en kopi af dokumentet om reduktion/annullering af støtten og/eller tilbagebetaling af det dokument om støttebetingelser, som er omtalt i artikel 32, stk. 3, litra c), i forordning (EU) nr. 223/2014.

(5) Angiv, om årsagen til uinddriveligheden er, at støttemodtageren er erklæret konkurs. Angiv årsagen, hvis dette ikke er tilfældet.

(6) Hvis der anmodes om, at EU's bidrag afholdes af EU's budget, skal medlemsstaten bekræfte, at den har udtømt alle de muligheder for inddrivelse, der er tilgængelige via de nationale institutionelle og juridiske systemer.

(7) Forklaringer til felternes indhold: type: N=nummer, D=dato, S=streng, Cu=valuta. B = boolesk input: M=manuelt, S=valg, G=systemskabt – maxlength= maks. antal tegn inkl. mellemrum – ATT: Bilag.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/1987**af 14. november 2016****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. november 2016.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	100,9
	ZZ	100,9
0707 00 05	TR	146,7
	ZZ	146,7
0709 93 10	MA	112,1
	TR	142,9
	ZZ	127,5
0805 20 10	MA	88,2
	ZZ	88,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	PE	122,6
	TR	67,2
	ZZ	94,9
0805 50 10	AR	67,2
	CL	69,9
	TR	83,6
	ZZ	73,6
0806 10 10	BR	300,5
	IN	164,3
	PE	292,1
	TR	139,5
	US	334,6
	ZA	345,1
	ZZ	262,7
0808 10 80	CL	174,1
	NZ	139,2
	ZA	122,8
	ZZ	145,4
0808 30 90	CN	104,9
	TR	168,6
	ZZ	136,8

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2016/1988

af 8. november 2016

om ændring af gennemførelsesafgørelse 2013/678/EU om tilladelse til Den Italienske Republik til fortsat at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾, særlig artikel 395,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af Rådets beslutning 2008/737/EF ⁽²⁾ blev Italien bemyndiget til som en fravigelsesforanstaltning frem til den 31. december 2010 at indrømme momsfritagelse (»moms«) til afgiftspligtige personer, hvis årsomsætning ikke overstiger 30 000 EUR (»fravigelsesforanstaltningen«). Fravigelsesforanstaltningen blev efterfølgende forlænget indtil den 31. december 2013 ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2010/688/EU ⁽³⁾ og indtil den 31. december 2016 ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/678/EU ⁽⁴⁾, hvori den tilladte tærskel for fritagelse desuden blev hævet til 65 000 EUR i årlig omsætning.
- (2) Ved brev registreret i Kommissionen den 5. april 2016 anmodede Italien om bemyndigelse til at forlænge fravigelsesforanstaltningen.
- (3) I overensstemmelse med artikel 395, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2006/112/EF underrettede Kommissionen ved brev af 21. juni 2016 de øvrige medlemsstater om Italiens anmodning. Ved brev af 22. juni 2016 meddelte Kommissionen Italien, at den rådede over alle nødvendige oplysninger for at kunne vurdere anmodningen.
- (4) I henhold til artikel 285 i direktiv 2006/112/EF kan medlemsstater, som ikke har benyttet den i artikel 14 i Rådets andet direktiv 67/228/EØF ⁽⁵⁾ omhandlede mulighed, indrømme afgiftsfritagelse til afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning højst er lig med 5 000 EUR. Fravigelsesforanstaltningen fraviger kun artikel 285, i det omfang tærsklen for den årlige omsætning er højere end tærsklen på de 5 000 EUR.
- (5) Fravigelsesforanstaltningen er i overensstemmelse med målsætningerne i Kommissionens meddelelse »Tænk småt først« — En »Small Business Act« for Europa af 25. juni 2008.
- (6) Da fravigelsesforanstaltningen har medført en begrænsning af momsforpligtelserne for de mindre virksomheder, der ikke valgte momsordninger i overensstemmelse med artikel 290 i direktiv 2006/112/EF, bør Italien gives bemyndigelse til at anvende fravigelsesforanstaltningen i endnu en begrænset periode. Afgiftspligtige personer bør stadig kunne vælge den normale momsordning.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets beslutning 2008/737/EF af 15. september 2008 om bemyndigelse af Den Italienske Republik til at anvende en foranstaltning, der fraviger bestemmelserne i artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 249 af 18.9.2008, s. 13).

⁽³⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse 2010/688/EU af 15. oktober 2010 om tilladelse til Den Italienske Republik til fortsat at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 294 af 12.11.2010, s. 12).

⁽⁴⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/678/EU af 15. november 2013 om tilladelse til Den Italienske Republik til fortsat at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 316 af 27.11.2013, s. 35).

⁽⁵⁾ Rådets andet direktiv 67/228/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystemets struktur og de nærmere regler for dets anvendelse (EFT 71 af 14.4.1967, s. 1303/67).

- (7) Fravigelsesforanstaltningen bør indrømmes for en begrænset periode, så det kan vurderes, om den fortsat er hensigtsmæssig og effektiv. Desuden er artikel 281-294 i direktiv 2006/112/EF om særordningen for små virksomheder til revision. Fravigelsesforanstaltningen bør derfor ligeledes være omfattet af en udløbsklausul.
- (8) Ifølge Italiens oplysninger vil fravigelsesforanstaltningen have en ubetydelig virkning på de samlede afgiftsindtægter fra det endelige forbrug.
- (9) Fravigelsesforanstaltningen har ingen indvirkning på Unionens egne indtægter hidrørende fra moms.
- (10) Gennemførelsesafgørelse 2013/678/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 2 i afgørelse 2013/678/EU affattes således:

»Artikel 2

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

Denne afgørelse finder anvendelse indtil datoen for ikrafttrædelsen af et direktiv om ændring af artikel 281-294 i direktiv 2006/112/EF om særordningen for små virksomheder, eller indtil den 31. december 2019, alt efter hvilken dato der kommer først.«

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. november 2016.

På Rådets vegne
P. KAŽIMÍR
Formand

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2016/1989**af 11. november 2016****om en henstilling om forlængelse af den midlertidige grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder, som truer den overordnede funktion af Schengenområdet**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION —

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) ⁽¹⁾, særlig artikel 29,

som henviser til forslag fra Europa-Kommissionen, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) I medfør af artikel 29 i Schengengrænsekodeksen vedtog Rådet den 12. maj 2016 en gennemførelsesafgørelse, der indeholdt en henstilling om midlertidig grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder, som truer Schengenrådets overordnede funktion.
- (2) Rådet henstillede til fem Schengenstater (Østrig, Tyskland, Danmark, Sverige og Norge), at de opretholdt en forholdsmæssigt afpasset midlertidig grænsekontrol i en periode på seks måneder fra datoen for gennemførelsesafgørelsens vedtagelse, for at imødegå en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i disse stater, der skyldes en kombination af en mangelfuld kontrol ved de ydre grænser i Grækenland og sekundære bevægelser af irregulære migranter, der indrejser via Grækenland, og som har til hensigt at bosætte sig i andre Schengenstater.
- (3) Den 28. september 2016 fremlagde Kommissionen sin rapport om implementeringen af gennemførelsesafgørelsen. Den konkluderede, at den indre grænsekontrol, der er blevet udført af Østrig, Tyskland, Danmark, Sverige og Norge har været passende og i overensstemmelse med Rådets henstilling. Kommissionen konkluderede endvidere, at den på grundlag af de foreliggende oplysninger og de rapporter, som de berørte stater har indsendt, ikke fandt, at der var behov for at foreslå ændringer til gennemførelsesafgørelse på indberetningstidspunktet.
- (4) Den 18. og den 21. oktober 2016 aflagde de berørte Schengenstater for anden gang rapport til Kommissionen om gennemførelsen af Rådets henstilling. De fremlagte oplysninger understøtter den tendens, der kom til udtryk i oplysningerne i den første rapport (fald i antallet af personer, der nægtes indrejse, og fald i antallet af modtagne asylansøgninger), og viser således en gradvis stabilisering af situationen.
- (5) Trods det kraftige fald i antallet af ankomne irregulære migranter og asylansøgere i Den Europæiske Union er der fortsat et betydeligt antal irregulære migranter i Grækenland såvel som i de medlemsstater, der er mest berørt af de sekundære strømme af irregulære migranter fra Grækenland. Henset til det mønster, der tidligere er blevet observeret, kan det med rimelighed forventes, at disse personer har til hensigt at foretage irregulær indrejse i andre medlemsstater, når den grænsekontrol, som hindrer deres sekundære bevægelser, ophæves.
- (6) Det samlede antal asylansøgninger, der er modtaget, siden migrationskrisen tog sin begyndelse, og de ansøgninger, der fortsat modtages, har lagt et massivt pres på de nationale forvaltninger og tjenester i alle EU's medlemsstater, især i de Schengenstater, der er berørt af gennemførelsesafgørelsen.
- (7) Kontrollen ved de indre grænser kan ikke anskues isoleret fra andre vigtige faktorer. I sin meddelelse »Tilbage til Schengen — En køreplan« ⁽²⁾ identificerede Kommissionen de forskellige politikker, som skal iværksættes for at vende tilbage til et fuldt fungerende Schengenområde.

⁽¹⁾ EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1.⁽²⁾ COM(2016) 120 final.

- (8) Køreplanen omfattede navnlig vedtagelsen og gennemførelsen af den europæiske grænse- og kystvagt. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF ⁽¹⁾ trådte i kraft den 6. oktober 2016, dvs. inden ni måneder efter at Kommissionen havde fremlagt sit forslag, hvilket viser engagementet hos alle involverede aktører. Det må forventes, at de hurtige udrykningshold, der omfatter både menneskelige ressourcer og teknisk udstyr, og de hurtige tilbagesendelseshold vil være oprettet og operationelle senest henholdsvis den 7. december 2016 og den 7. januar 2017.
- (9) Et andet element, der er identificeret i køreplanen for tilbagevenden til Schengensamarbejdet er en vellykket gennemførelse af erklæringen fra EU og Tyrkiet. Selv om gennemførelsen af erklæringen, jf. den tredje statusrapport ⁽²⁾, fortsætter med at give resultater, er det vigtigt fortsat at sikre, at erklæringen vedvarende virker efter hensigten. Der er desuden fortsat behov for det samarbejde, der blev aftalt i erklæringen fra mødet mellem lederne i landene langs Vestbalkanruten.
- (10) Det følger af ovenstående, at det trods de vedvarende og betydelige fremskridt, der er opnået på de områder, der er udpeget i køreplanen for tilbagevenden til Schengensamarbejdet, og en gradvis stabilisering af situationen, stadig vil tage tid, før disse foranstaltninger er gennemført fuldt ud, og de tilsvarende resultater er bekræftet.
- (11) De ekstraordinære omstændigheder, der udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden og den indre sikkerhed, og som truer Schengenområdet overordnede funktion, gør sig således fortsat gældende.
- (12) Henset til den usikre situation i Grækenland og det resterende, fortsatte pres på de medlemsstater, der er mest berørt af de irregulære migranternes sekundære bevægelser fra Grækenland, synes det derfor berettiget at tillade en rimelig forlængelse af den midlertidige kontrol ved de indre grænser, som visse Schengenstater — dvs. Østrig, Tyskland, Danmark, Sverige og det associerede land Norge — for tiden udfører med hjemmel i artikel 29 i Schengengrænsekodeksen som en sidste udvej som reaktion på en alvorlig trussel mod deres offentlige orden eller indre sikkerhed.
- (13) Henset til de foreliggende faktiske omstændigheder på nuværende tidspunkt bør forlængelsen ikke overstige tre måneder fra datoen for vedtagelsen af denne gennemførelsesafgørelse.
- (14) De medlemsstater, som beslutter fortsat at udføre kontrol ved de indre grænser under henvisning til denne gennemførelsesafgørelse, bør underrette de øvrige medlemsstater, Europa-Parlamentet og Kommissionen herom.
- (15) Før de berørte medlemsstater vælger en sådan kontrol, bør de undersøge, om alternative foranstaltninger til grænsekontrollen ikke kan anvendes til effektivt at afhjælpe den identificerede trussel. De berørte medlemsstater bør oplyse om resultaterne af deres overvejelser og begrundelsen for valget af grænsekontrol i deres meddelelser.
- (16) Som anført i Det Europæiske Råds konklusioner om migration af 20. oktober 2016 indebærer den proces, der fører »tilbage til Schengen«, at den midlertidig kontrol ved de indre grænser justeres for at afspejle de aktuelle behov. Grænsekontrol som tilladt i henhold til denne gennemførelsesafgørelse bør kun foretages i nødvendigt omfang, og dens intensitet skal være begrænset til et absolut minimum. F.eks. kan kontrollen, når antallet af indrejsende i en bestemt periode er ubetydeligt, ved visse grænsestrækninger vise sig overhovedet ikke at være nødvendig. Med henblik på i så begrænset omfang som muligt at hindre passagen af de pågældende indre grænser for den brede offentlighed, må der kun foretages målrettet kontrol baseret på risikoanalyser og efterretningsoplysninger. Nødvendigheden af disse kontroller ved de relevante grænseafsnit bør endvidere regelmæssigt behandles og revurderes i samarbejde med alle de berørte medlemsstater med henblik på gradvist at reducere kontrollen.
- (17) Ved udgangen af hver måned efter gennemførelsen af denne gennemførelsesafgørelse bør der sendes en fuldstændig rapport om resultaterne af den udførte kontrol til Kommissionen sammen med en vurdering af, om der stadig er behov for denne kontrol, hvis dette er relevant. Rapporten bør omfatte det samlede antal personer, der er blevet kontrolleret, det samlede antal afslag på indrejse efter kontrollen, det samlede antal afgørelser om tilbagesendelse, der er truffet efter kontrollen, og det samlede antal asylansøgninger, der er modtaget ved de indre grænser, hvor kontrollen finder sted.
- (18) Rådet noterer sig, at Kommissionen har meddelt, at den nøje vil overvåge anvendelsen af denne gennemførelsesafgørelse —

⁽¹⁾ EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1.

⁽²⁾ Tredje rapport om fremskridt i gennemførelsen af erklæringen fra EU og Tyrkiet (COM(2016) 634).

HENSTILLER:

1. at Østrig, Tyskland, Danmark, Sverige og Norge opretholder forholdsmæssig midlertidig grænsekontrol i en periode på højst tre måneder regnet fra datoen for vedtagelse af denne gennemførelsesafgørelse ved følgende indre grænser:
 - Østrig ved den østrigsk-ungarske landgrænse og den østrigsk-slovenske landgrænse
 - Tyskland ved den tysk-østrigske landgrænse
 - Danmark i de danske havne med færgeforbindelse til Tyskland og ved den dansk-tyske landgrænse
 - Sverige i de svenske havne i politiregion Syd og Vest samt på Øresundsbroen
 - Norge i de norske havne med færgeforbindelse til Danmark, Tyskland og Sverige.
2. Inden den pågældende medlemsstat forlænger denne kontrol, bør den udveksle synspunkter med den eller de relevante medlemsstater for at sikre, at kontrol ved de indre grænser kun foretages der, hvor det anses for at være nødvendigt og forholdsmæssigt. De berørte medlemsstater bør desuden sikre sig, at kontrollen ved de indre grænser kun udføres som en sidste udvej, når andre alternative foranstaltninger ikke kan opnå samme virkning, og kun på de dele af de indre grænser, hvor det er nødvendigt og rimeligt, i overensstemmelse med Schengengrænsekodeksen. De berørte medlemsstater bør underrette de øvrige medlemsstater, Europa-Parlamentet og Kommissionen herom.
3. Grænsekontrollen bør fortsat være målrettet, være baseret på en risikoanalyse og efterretninger og begrænses med hensyn til omfang, hyppighed, sted og tid til det, som er strengt nødvendigt for at imødegå den alvorlige trussel og opretholde den offentlige orden og den indre sikkerhed. De medlemsstater, som udfører grænsekontrol ved de indre grænser i henhold til denne gennemførelsesafgørelse, bør ugentligt foretage en revurdering af kontrollens nødvendighed, hyppighed, sted og tid, tilpasse kontrollens intensitet til det trusselsniveau, der skal imødegås, udfase den, når det er hensigtsmæssigt, og aflægge rapport til Kommissionen hver måned.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. november 2016.

På Rådets vegne

P. ŽIGA

Formand

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2016/1990**af 14. november 2016****om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo* (EULEX KOSOVO)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, artikel 42, stk. 4, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 4. februar 2008 fælles aktion 2008/124/FUSP ⁽¹⁾.
- (2) Den 14. juni 2016 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2016/947 ⁽²⁾ som ændrede fælles aktion 2008/124/FUSP, forlængede EULEX KOSOVOs mandat indtil den 14. juni 2018 og fastsatte et nyt finansielt referencegrundlag for gennemførelsen af dens mandat i Kosovo indtil den 14. december 2016 og til støtte for de overflyttede retslige procedurer i en medlemsstat indtil den 14. juni 2017.
- (3) Der bør fastsættes et nyt referencegrundlag for gennemførelse af EULEX KOSOVOs mandat indtil den 14. juni 2017.
- (4) Intet i nærværende afgørelse bør forstås som en indgriben i dommernes og anklagernes uafhængighed og autonomi.
- (5) På grund af den særlige karakter af EULEX KOSOVOs aktiviteter til støtte for de overflyttede retslige procedurer i en medlemsstat er det hensigtsmæssigt i nærværende afgørelse at fastsætte det beløb, der skal dække støtte til de overflyttede retslige procedurer i en medlemsstat, og at sørge for gennemførelsen af denne del af budgettet gennem et tilskud.
- (6) Reglerne for deltagelse i missionens indkøbsprocedurer og de oprindelsesregler, som gælder for de varer, som den indkøber, bør bringes på linje med bestemmelserne for andre civile FSFP-missioner.
- (7) Fælles aktion 2008/124/FUSP bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (8) EULEX KOSOVO gennemføres i en situation, der kan blive forværret og vil kunne hindre opnåelsen af målene for Unionens optræden udadtil som omhandlet i traktatens artikel 21 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Fælles aktion 2008/124/FUSP ændres således:

1) Artikel 16 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne til EULEX KOSOVO indtil den 14. oktober 2010 fastsættes til 265 000 000 EUR.

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244 (1999) og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

⁽¹⁾ Rådets fælles aktion 2008/124/FUSP af 4. februar 2008 om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, EULEX KOSOVO (EUT L 42 af 16.2.2008, s. 92).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/947 af 14. juni 2016 om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo (EULEX KOSOVO) (EUT L 157 af 15.6.2016, s. 26).

Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne til EULEX KOSOVO fra den 15. oktober 2010 til den 14. december 2011 fastsættes til 165 000 000 EUR.

Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne til EULEX KOSOVO fra den 15. december 2011 til den 14. juni 2012 fastsættes til 72 800 000 EUR.

Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne til EULEX KOSOVO fra den 15. juni 2012 til den 14. juni 2013 fastsættes til 111 000 000 EUR.

Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne til EULEX KOSOVO fra den 15. juni 2013 til den 14. juni 2014 fastsættes til 110 000 000 EUR.

Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne til EULEX KOSOVO fra den 15. juni 2014 til den 14. oktober 2014 fastsættes til 34 000 000 EUR.

Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne til EULEX KOSOVO fra den 15. oktober 2014 til den 14. juni 2015 fastsættes til 55 820 000 EUR.

Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne til EULEX KOSOVO fra den 15. juni 2015 til den 14. juni 2016 fastsættes til 77 000 000 EUR.

Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne til EULEX KOSOVO fra den 15. juni 2016 til den 14. juni 2017 fastsættes til 86 850 000 EUR.

Af det beløb, der er omhandlet i niende afsnit, udgør beløbet til dækning af EULEX KOSOVOs udgifter til gennemførelse af sit mandat i Kosovo 34 500 000 EUR fra den 15. juni til den 14. december 2016, og 23 250 000 EUR fra den 15. december 2016 til den 14. juni 2017; 29 100 000 EUR skal dække støtte til de overflyttede retslige procedurer i en medlemsstat fra den 15. juni 2016 til den 14. juni 2017 og skal også med tilbagevirkende kraft dække udgifter som følge af støtte til de overflyttede retslige procedurer fra den 1. april 2016. Kommissionen undertegner en tilskudsaftale med en justitssekretær, der handler på vegne af et justitskontor med ansvar for forvaltning af de overflyttede retslige procedurer, for det pågældende beløb. Tilskudsreglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (*) finder anvendelse på tilskudsaftalen.

Det finansielle referencegrundlag for den efterfølgende periode for EULEX KOSOVO fastsættes af Rådet.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Alle udgifter forvaltes i overensstemmelse med de regler og procedurer, der gælder for Unionens almindelige budget. Fysiske og juridiske personers deltagelse i tildeling af offentlige kontrakter, der er finansieret over missionens budget, skal være åben og uden begrænsninger. Endvidere finder oprindelsesregler ikke anvendelse på varer, der indkøbes af EULEX KOSOVO.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Missionschefen kan med Kommissionens godkendelse indgå tekniske ordninger med EU-medlemsstaterne, deltagende tredjelande og andre internationale aktører i Kosovo vedrørende levering af udstyr, tjenesteydelser og lokaler til EULEX KOSOVO. Funktionen som kontrahent i forbindelse med kontrakter eller i henhold til ordninger, som EUPT Kosovo har indgået med henblik på EULEX KOSOVO i løbet af planlægnings- og forberedelsesfasen, overføres efter behov til EULEX KOSOVO. De aktiver, som EUPT Kosovo ejer, overføres til EULEX KOSOVO.«

2) Artikel 18, stk. 1, affattes således:

»1. Den højtstående repræsentant bemyndiges hermed til at videregive EU's klassificerede informationer og dokumenter, der er fremstillet med henblik på EULEX KOSOVO, til De Forenede Nationer, NATO/KFOR, andre tredjeparter, der er tilknyttet denne fælles aktion, samt Frontex op til den klassifikationsgrad, der er relevant for hver af dem, og i overensstemmelse med afgørelse 2013/488/EU. Der udarbejdes lokale tekniske ordninger for at lette dette.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. november 2016.

På Rådets vegne
F. MOGHERINI
Formand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2016/1991**af 4. juli 2016****om foranstaltningerne SA.40168 — 2015/C (ex SA.33584 - 2013/C (ex 2011/NN)) gennemført af Nederlandene med hensyn til den professionelle fodboldklub FC Den Bosch i 's-Hertogenbosch***(meddelt under nummer C(2016) 4089)***(Kun den nederlandske udgave er autentisk)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med traktatens artikel 108, stk. 2 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) I 2011 blev Kommissionen af en borger og gennem medierne underrettet om, at Nederlandene havde gennemført en støtteforanstaltning for den professionelle fodboldklub FC Den Bosch i 's-Hertogenbosch. I 2010 og i 2011 modtog Kommissionen også oplysninger fra borgere vedrørende foranstaltninger til fordel for andre professionelle fodboldklubber i Nederlandene, nemlig Willem II i Tilburg, MVV i Maastricht, PSV i Eindhoven og NEC i Nijmegen. Nederlandene fremsendte på Kommissionens anmodning oplysninger om foranstaltninger vedrørende FC Den Bosch i et brev af 1. september 2011.
- (2) I et brev af 6. marts 2013 meddelte Kommissionen Nederlandene, at den havde besluttet at indlede proceduren, jf. artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, med hensyn til foranstaltningerne til støtte for Willem II, NEC, MVV, PSV og FC Den Bosch.
- (3) Kommissionens afgørelse om at indlede proceduren («åbningsafgørelsen») blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den pågældende foranstaltning.
- (4) Nederlandene fremsatte bemærkninger inden for rammerne af proceduren vedrørende foranstaltningerne til fordel for FC Den Bosch i breve af 31. maj 2013 og 7. november 2013 samt på et møde den 13. oktober 2014. Kommissionen modtog ikke bemærkninger fra interesserede parter vedrørende foranstaltningerne til fordel for FC Den Bosch.
- (5) Efter åbningsafgørelsen og efter aftale med Nederlandene blev efterforskningen af de forskellige klubber foretaget særskilt. Efterforskningen vedrørende FC Den Bosch blev registreret under sag nr. SA.41614.

2. DETALJERET BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGERNE**2.1. Modtager, formål og budget**

- (6) Det nationale fodboldforbund Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond («KNVB») er en paraplyorganisation for såvel professionelle fodboldkampe som amatørkampe. Professionel fodbold i Nederlandene er organiseret i et system med to lag. I sæsonen 2014/2015 bestod det af 38 klubber, hvoraf de 18 spillede i den bedste liga (*eredivisie*) og de 20 i den næstbedste liga (*eerste divisie*).

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse i sag SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN) — Nederlandene — Støtte til visse professionelle nederlandske fodboldklubber i 2008-11 — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT C 116 af 23.4.2013, s. 19).

⁽²⁾ Jf. fodnote 1.

- (7) FC Den Bosch har spillet i den næstbedste liga siden 2004/2005, hvor den for sidste gang spillede i den bedste nederlandske liga. Den har aldrig deltaget i en europæisk turnering. Ifølge oplysningerne fra Nederlandene er FC Den Bosch en lille virksomhed, som i sæsonen 2011/2012 havde 31 medarbejdere. Dens omsætning og balancesum var på omkring 3 mio. EUR i begge år. Den er derfor en lille virksomhed^(?). Det stadion, som FC Den Bosch bruger, ejes af 's-Hertogenbosch kommune («kommunen»), som modtager leje fra klubben.
- (8) I 2010 blev kommunen bekendt med, at FC Den Bosch havde store økonomiske vanskeligheder, som betød, at klubben muligvis ikke kunne beholde sin licens til at spille professionel fodbold og måske endda var nødt til at lukke. Den 30. juni 2010 havde FC Den Bosch en negativ egenkapital på 4,6 mio. EUR, og et år efter var den faldet yderligere til 5,4 mio. EUR. Som dokumenteret af et uafhængigt revisionsfirma havde den også stigende tab (0,168 mio. EUR i juni 2009, 0,612 mio. EUR i juni 2010 og 0,744 mio. EUR i juni 2011), en faldende omsætning (fra 3,736 mio. EUR til 2,771 mio. EUR fra 2009 til 2011) og stigende gældsætning. En af klubbens kreditorer var kommunen, som havde et efterstillet krav på 1,65 mio. EUR.
- (9) Fans, virksomheder og sponsorer lancerede i efteråret 2010 et initiativ til at undgå FC Den Boschs konkurs. Dette initiativ mundede ud i en omstrukturingsplan, som skulle forbedre FC Den Boschs økonomiske situation og gøre den til en levedygtig fodboldklub med en ny juridisk struktur, hvor den ejes af klubbens fans. Kommunen og klubbens andre kreditorer blev i juni 2011 enige om et fælles initiativ, hvor deres lån skulle konverteres til aktier i klubben. Som led i omstrukturen blev FC Den Bosch, som havde juridisk status som forening (*Vereniging*), den 30. juni 2011 omdannet til aktieselskabet (*naamloze vennootschap*) FC Den Bosch N.V.
- (10) Det blev aftalt, at kommunens krav skulle ændres til en aktiepost på 60 % af aktierne i det nye aktieselskab FC Den Bosch N.V. De resterende 40 % af klubbens aktier skulle erhverves af andre af klubbens store kreditorer, som konverterede gæld til egenkapital, men med et lavere bytteforhold end kommunen. De mindre kreditorer gav afkald på en del af deres krav. Efter denne aftale mellem kreditorerne overdrog kommunen sit krav på egenkapital knyttet til sit lån på 1,65 mio. EUR for 1 EUR til foreningen *Stichting Met Heel Mijn Hart*. Foreningen var blevet stiftet af fanklubber og individuelle fans af FC Den Bosch og udøver ikke nogen erhvervsvirksomhed.
- (11) Kommunen indvilligede også i at betale et beløb på 1,4 mio. EUR mod, at FC Den Bosch skulle fraflytte træningsanlægget^(*), som var beliggende på en grund, der var ejet af kommunen.

2.2. Begrundelse for indledning af proceduren

- (12) I åbningsafgørelsen nåede Kommissionen med hensyn til foranstaltningerne til fordel for FC Den Bosch til den foreløbige konklusion, at kommunen havde givet FC Den Bosch en selektiv fordel ved hjælp af statsmidler og dermed havde givet støtte til fodboldklubben.
- (13) Hvad angår beslutningen om at sælge kravet på 1,65 mio. EUR for 1 EUR til organiserede fans, fandt Kommissionen, at Nederlandene ikke kunne hævde, at kommunen havde handlet på samme måde, som en privat kreditor ville have gjort i samme situation. Kommissionen bemærkede, at andre store kreditorer konverterede deres krav til aktier i den nye juridiske struktur, hvorimod kommunen solgte sine krav for ingenting. Med hensyn til købet af trænings- og ungdomsanlægget for 1,4 mio. EUR bemærkede Kommissionen, at denne pris blev fastsat af en ekstern ekspert som genanskaffelsesværdien for anlægget. Den tvivlede på, om genanskaffelsesværdien af en bygning er det samme som dens markedspris.
- (14) Kommissionen mente endvidere, at støtteforanstaltninger til professionelle fodboldklubber sandsynligvis vil fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne inden for betydningen af traktatens artikel 107, stk. 1.

^(?) I artikel 2, stk. 2, i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36) (en lille virksomhed defineres som en virksomhed, som beskæftiger under 50 personer, og som har en årlig omsætning på ikke over 10 mio. EUR).

^(*) Anlægget lå på Jan Sluyterstraat i 's-Hertogenbosch.

- (15) Hvad angår foreneligheden af den mulige støtte til FC Den Bosch, bemærkede Kommissionen i åbningsafgørelsen, at fodboldklubben havde været i økonomiske vanskeligheder på det tidspunkt, hvor støtten blev tildelt. For at vurdere om støtten er forenelig med rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽⁵⁾ («rammebestemmelserne»), anmodede Kommissionen om oplysninger om overholdelsen af alle kravene i rammebestemmelserne.
- (16) Kommissionen var navnlig ikke i stand til at kontrollere, om betingelserne i punkt 34-37 i rammebestemmelserne vedrørende arten og opfyldelsen af en omstrukturingsplan var blevet overholdt. Det skulle endvidere påvises, at støtten havde været begrænset til det nødvendige minimum, at modtageren selv havde betalt et passende eget bidrag til omstruktureringen, og at princippet om engangsstøtte blev overholdt.

3. BEMÆRKNINGER FRA NEDERLANDENE

3.1. Tilstedeværelse af statsstøtte i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1

- (17) Nederlandene er uenig i Kommissionens foreløbige konklusion om, at foranstaltningerne over for FC Den Bosch udgør statsstøtte. Efter Nederlandenes mening handlede kommunen, som havde et efterstillet krav hos en virksomhed, som var på randen af konkurs, i overensstemmelse med den markedsøkonomisk kreditors princip ved at give afkald på sit krav i 2011.
- (18) Ifølge Nederlandene ville kommunen i tilfælde af FC Den Boschs konkurs sandsynligvis ikke have fået noget af sit efterstillede krav tilbage. I deres brev af 7. november 2013 påberåbte Nederlandene sig også Kommissionens afgørelse om den belgiske virksomhed Sonaca ⁽⁶⁾, hvori den konkluderede, at konvertering af et offentligt lån til egenkapital ikke udgjorde statsstøtte. Hvis FC Den Bosch ikke havde været i stand til at rette op på sin økonomiske situation i juni 2011, ville den i henhold til KNVB's regler have mistet sin licens til at spille professionel fodbold. Hvad angår træningsanlægget, gør Nederlandene gældende, at det blev købt til en pris, der var blevet fastsat af en ekstern ekspert, og at den også dækkede udgifterne til genanskaffelse for FC Den Bosch. Nederlandene hævder, at det handlede i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om salg af jord ⁽⁷⁾ («meddelelsen om salg af jord»).
- (19) Alternativt hævder Nederlandene, at selv om foranstaltningerne ville blive betragtet som en selektiv fordel for FC Den Bosch, ville de ikke fordreje konkurrencevilkårene eller påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Nederlandene fremhæver FC Den Boschs dårlige placering i national professionel fodbold, som betyder, at det er meget usandsynligt, at klubben vil deltage i europæiske turneringer. Det bliver ligeledes anført, at Kommissionen ikke har bevist, at støtten til FC Den Bosch ville fordreje konkurrencevilkårene eller påvirke samhandelen på nogle af de markeder, som var nævnt i åbningsafgørelsen.
- (20) Subsidiært hævder Nederlandene, at hvis foranstaltningerne blev betragtet som statsstøtte, ville de være forenelige med rammebestemmelserne og dermed med det indre marked.
- (21) FC Den Bosch var i en vanskelig økonomisk situation i 2010. Den havde i 2011 en negativ egenkapital på 5,97 mio. EUR og gæld på 7 mio. EUR samt en omsætning på ca. 3 mio. EUR. Klubbens kreditorer og gæld er vist i tabel 1.

Tabel 1

FC Den Boschs kreditorer og gæld

Kreditorer	Lånebeløb
Kommunen (restgæld på lån ydet i 2000)	1,65 mio. EUR
[...] ^(*)	1,092 mio. EUR

⁽⁵⁾ Meddelelse fra Kommissionen — Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2). Anvendelsen af disse rammebestemmelser blev forlænget ved meddelelse fra Kommissionen om forlængelse af Fællesskabets rammebestemmelser af 1. oktober 2004 for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EUT C 296 af 2.10.2012, s. 3).

⁽⁶⁾ Sag SA.35131 (2013/N).

⁽⁷⁾ Meddelelse fra Kommissionen om statsstøtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord og bygninger (EFT C 209 af 10.7.1997, s. 3).

^(*) Fortrolige oplysninger.

Kreditorer	Lånebeløb
[...].	1,865 mio. EUR
[...].	0,73 mio. EUR
[...].	0,235 mio. EUR
En privat kreditor	0,3 mio. EUR
[...].	0,1 mio. EUR

- (22) KNVB oplyste, at klubben ville miste sin licens til at spille professionel fodbold, hvis egenkapitalen stadig var negativ den 30. juni 2011. Dette ville betyde, at klubben fik amatørstatus.
- (23) Derfor udarbejdede FC Den Bosch og KNVB i juni 2011 en omstrukturingsplan. Som led i denne plan blev klubben omdannet til et aktieselskab (NV). Den (usikrede) gæld til de forskellige større kreditorer blev konverteret til aktier i klubben, jf. tabel 2.

Tabel 2

konverteringsforhold gæld/egenkapital

Kreditor	Lån	Aktier/procent	EUR/aktie
Kommunen/foreningen <i>Stichting Met Heel Mijn Hart</i>	1,65 mio. EUR	61 900/54,3	26,7
[...].	1,092 mio. EUR	20 492/18	53,3
[...].	1,865 mio. EUR	27 925/24,5 11 000 af disse er præfe- renceaktier	66,8
[...]	0,73 mio. EUR	3 583/3,1	203,7

- (24) De resterende 0,1 % af aktierne blev fordelt mellem seniormedlemmer af fodboldklubben. Dette viser, at kommunen forhandlede sig til at modtage 54 % af aktierne i klubben for en andel på 38 % af gælden i klubben.
- (25) Endvidere blev et erhvervslån på 100 000 EUR sikret ved en kaution fra en tredjepart. Andre private parter indskød ny kapital på 300 000 EUR. Et kortfristet lån på 250 000 EUR blev konverteret til et langfristet lån. Gælden for stadionleje til det kommunale BIM, som drev stadionet, er sikret ved en ret for BIM til at gøre udlæg i indtægter fra tv-transmissionsrettigheder.
- (26) Kommunen betragtede sit lån på 1,65 mio. EUR som uerholdeligt. Lånet var allerede i kommunens budget for 2010 markeret som uerholdeligt, fordi FC Den Bosch ikke længere betalte af på det. I juni 2011 bad kommunen revisionsfirmaet Ernst & Young, som allerede i februar og marts 2011 havde analyseret FC Den Boschs økonomiske situation, om at vurdere, hvorvidt lånet til FC Den Bosch var erholdeligt. Det fandt, at det ikke med rimelighed kunne forventes, at hovedstol eller renter ville blive tilbagebetalt inden for en årrække, selv om klubben blev omstruktureret, og de større kreditorer gav afkald på den langfristede gæld. Dette gav også mening, hvis man tager i betragtning, at klubben ikke har nogen fast ejendom eller inventar, som kunne sælges eller realiseres med henblik på tilbagebetaling af gæld.

- (27) Kommunen besluttede i forbindelse med aftalen mellem kreditorerne at overdrage sit krav på 54 % af aktierne for EUR 1 til foreningen »Met Heel Mijn Hart«. Dermed blev foreningen aktionær i klubben — i stedet for kommunen, som ikke udtrykte nogen interesse i at deltage i ledelsen af klubben — på samme måde som de andre store kreditorer, og som aftalt med dem og kommunen i omstrukturingsaftalen. Foreningen vil sælge aktiebrev for 100 EUR.
- (28) Sammenlignet med de andre kreditorer havde kommunen en større interesse i at undgå, at klubben gik konkurs eller fik amatørstatus, fordi den så, i hvert fald for en tid, ville miste den primære bruger og lejebetaler på stadionet. I den henseende var det i kommunens økonomiske interesse, at klubben fortsatte med at spille professionel fodbold.
- (29) Hvad angår den grund, som træningsanlægget lå på, som dækkede et areal på 36 000 m², viser de oplysninger, Nederlandene har fremsendt, at grunden allerede var ejet af kommunen. Den blev brugt af FC Den Bosch, som havde opført sportsanlægget med bygninger og baner for egen regning i 2000 og ombygget det i 2006 og 2007. Der var ikke noget langtidslejemål (*erfpacht*) ⁽⁸⁾ mellem kommunen og FC Den Bosch. Kommunen kunne bygge huse og lejligheder på grunden. Derfor havde den under alle omstændigheder en interesse i, at klubben fraflyttede anlægget, og greb den mulighed, der bød sig, da klubben fik likviditetsproblemer. Derfor agtede den at kompensere klubben for at fraflytte anlægget som i en ubestridt ekspropriering af bygninger og anmodede om en vurdering af bygningerne og installationerne på grunden i overensstemmelse med den nederlandske lov om ekspropriering i et sådant tilfælde.
- (30) Købsprisen blev fastsat på grundlag af en vurdering af sportsanlægget udført af en uafhængig anerkendt vurderingssekspert. Vurderingen var baseret på den justerede genanskaffelsesværdi, som er beskrevet som det beløb, der er nødvendigt for at anskaffe genstande af samme værdi med hensyn til type, kvalitet, stand og alder. Dette beløb er derfor ikke bare værdien af sportsanlægget i sin givne størrelse. Den er justeret efter dens tekniske stand og alder. En sådan vurdering kræves i artikel 40b, stk. 3, i den nederlandske lov om ekspropriering (*Onteigeningswet*) i tilfælde af ubestridt ekspropriering, hvilket ifølge Nederlandene var tilfældet i denne situation. Derfor mener Nederlandene ikke, at Kommissionen har ret i, at vurderingsrapporten blot henviser til genanskaffelsesværdien som grundlag for vurderingen. I henhold til den nederlandske vurderingspraksis vurderes utraditionelle objekter, som f.eks. kirker, monumenter eller sportsanlæg, til den justerede genanskaffelsesværdi, som er beskrevet som den pris, en uafhængig køber ville være villig til at betale i tilfælde af den faktiske ejers ekspropriering eller fraflytning.
- (31) Hvad angår Kommissionens bemærkning om, at den værdi, der blev fastsat i vurderingen, var højere end den bogførte værdi i FC Den Boschs regnskab, anfører Nederlandene, at den bogførte værdi af en grund eller bygninger normalt ikke afspejler den faktiske markedsværdi. Den fastsættes ved hjælp af forskellige andre faktorer end dens værdi i en kommerciel transaktion, som f.eks. den historiske anskaffelsespris eller afskrivningen.
- (32) Klubben flyttede sine træningsaktiviteter til andre steder, på stadionet og på et andet fodboldanlæg i byen, som stadig havde ledig kapacitet. Nederlandene gør gældende, at prisen for træningsanlægget blev fastsat uden at tage hensyn til FC Den Boschs mulige finansieringsbehov. En del af det beløb, klubben fik for at fraflytte træningsanlægget, blev brugt til at indlogere sig i de nye træningsfaciliteter. Disse indtægter blev også brugt til at betale den skyldige stadionleje til BIM.

3.2. Statsstøttens forenelighed i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra c)

- (33) Alternativt hævdede Nederlandene, at selv om foranstaltningen udgjorde støtte, var den forenelig med det indre marked. Med hensyn til omstruktureringen af FC Den Bosch beskrev Nederlandene klubbens finansielle situation som angivet i betragtning 8.
- (34) Alle nederlandske professionelle fodboldklubber skal have en licens fra KNVB, som de kun kan få, hvis de opfylder visse betingelser. En af forpligtelserne i dette system vedrører klubbens finansielle sundhed. Hvis den er utilstrækkelig, kan KNVB inddrage klubbens licens. Hvis der efterfølgende grundlægges en ny klub, har den ikke direkte adgang til den professionelle fodboldliga, men skal starte i den næstbedste amatørliga. Med sine vanskeligheder risikerede FC Den Bosch at miste licensen til at deltage i professionelle turneringer.

⁽⁸⁾ I henhold til artikel 5:85 i den nederlandske civillov er *erfpacht* (langtidslejemål) en begrænset ejendomsret, som giver grundejeren, »forpagteren«, ret til at besidde og bruge andres faste ejendom.

- (35) Nederlandene oplyste, at i lyset af disse vanskeligheder var kommunens beslutning om at give afkald på et lån og kompensere FC Den Bosch for at fraflytte træningsanlægget underlagt en række betingelser, som var angivet i den omstruktureringsplan, der var aftalt mellem kommunen, de andre kreditorer og FC Den Bosch.
- (36) Omstruktureringsplanen omfattede bl.a. en ny juridisk struktur for FC Den Bosch. Den blev omdannet fra en klub til et aktieselskab (naamloze vennootschap (NV)), og der blev skåret ned på personale og spillere. Antallet af kontraktspillere skulle reduceres til det minimum, som KNVB foreskrev, nemlig 16. FC Den Bosch vil ikke købe spillere på transfermarkedet, men kun indgå kontrakt med transferfri spillere. Dette medførte en reduktion i udgifterne til personale og spillere på 17 %.
- (37) Som anført i betragtning 22 gav FC Den Boschs kreditorer afkald på gæld på i alt 5,337 mio. EUR for egenkapital. Endvidere kompenserede kommunen klubben for at fraflytte det træningsanlæg, den hidtil havde brugt, med et beløb på 1,4 mio. EUR. Med disse foranstaltninger blev klubbens negative egenkapital forvandlet til en moderat positiv egenkapital på 0,63 mio. EUR, hvilket gav mulighed for at omdanne klubben til et aktieselskab.
- (38) Planen skulle medføre en stabil finansiell position over en periode på tre år. Den omtalte faldende tab i regnskabsåret 2011/2012 og 2012/2013 og et lille overskud på 0,1 mio. EUR for regnskabsåret 2013/2014. Dette ville ikke give FC Den Bosch mulighed for at købe transferspillere. Faktisk fik FC Den Bosch i regnskabsåret 2011/2012 et moderat overskud på 0,103 mio. EUR, også takket være sponsoraftaler, der var bedre end forventet.

4. VURDERING AF FORANSTALTNINGERNE

4.1. Tilstedeværelse af statsstøtte i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1

- (39) I henhold til traktatens artikel 107, stk. 1, er statsstøtte enhver form for støtte, som ydes af en medlemsstat eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Betingelserne i traktatens artikel 107, stk. 1, er kumulative, og alle betingelser skal derfor være opfyldt samtidigt, før en foranstaltning kan udgøre statsstøtte.
- (40) På grundlag af åbningsafgørelsen vil Kommissionen vurdere kommunens beslutning af 21. juni 2011 om at give afkald på et efterstillet krav på 1,65 mio. EUR hos FC Den Bosch og betale FC Den Bosch 1,4 mio. EUR i kompensation for at fraflytte sit træningsanlæg. Kommissionen bemærker, at begge foranstaltninger blev fremlagt sammen og blev vedtaget ved samme møde i kommunalbestyrelsen, og at de er tæt forbundet med hensyn til formål og FC Den Boschs situation på daværende tidspunkt.
- (41) Derfor bør disse to foranstaltninger vurderes sammen ⁽⁹⁾. I denne sag fremgår det imidlertid klart af den følgende vurdering, at begge foranstaltninger udgør statsstøtte, når de vurderes hver for sig. Dette må nødvendigvis også betyde, at foranstaltningerne også udgør statsstøtte, når de vurderes samlet som én foranstaltning.

4.1.1. Brug af statsmidler

- (42) Begge foranstaltninger blev vedtaget af kommunen, og de har finansielle konsekvenser for denne kommune på i alt 3,1 mio. EUR. De omfatter derfor brug af statsmidler og kan tilregnes staten. Overførsel af statsmidler kan tage mange former som direkte tilskud, lån, garantier, direkte investeringer i virksomheders kapital og naturalydelse. At give afkald på statens krav udgør også en overførsel af statsmidler.

4.1.2. Selektiv fordel til FC Den Bosch

- (43) Når en virksomheds finansielle situation bedres som følge af statsintervention, giver det en fordel. For at vurdere dette bør virksomhedens finansielle situation efter foranstaltningen sammenlignes med dens finansielle situation, hvis foranstaltningen ikke var blevet indført. Det er ubestridt, at FC Den Boschs vanskelige finansielle situation bedredes markant gennem de undersøgte foranstaltninger.

⁽⁹⁾ Sag T-11/95, BP Chemicals mod Kommissionen, EU:T:1998:199, præmis 170 ff, sag C-399/10 P og C-401/10 P, Bouygues og Bouygues Télécom mod Kommissionen m. fl., EU:C:2013:175, præmis 103-104, og sag T-1/12, Frankrig mod Kommissionen, EU:T:2015:17, præmis 37.

- (44) En fordel i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1, er en økonomisk fordel, som en virksomhed ikke ville have opnået på normale markedsbetingelser ⁽¹⁰⁾, dvs. i fravær af statsintervention, som ikke bygger på kommercielle principper.
- (45) Nederlandene gør gældende, at FC Den Boschs økonomiske situation blev forbedret på grund af transaktioner, som var i overensstemmelse med markedsvilkårene, og derfor ikke uberettigede. Ifølge Nederlandene handlede kommunen i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip.

4.1.2.1. Afkald på det efterstillede krav

- (46) Som beskrevet ovenfor omfatter beslutningen om at give afkald på det efterstillede krav på 1,65 mio. EUR konvertering af gæld til egenkapital efterfulgt af overdragelse af det resulterende krav på egenkapital for 1 EUR.
- (47) Det skal derfor først vurderes, hvorvidt en privat kreditor ville have konverteret gæld til egenkapital på samme måde som kommunen. Hvis en virksomhed opfylder betingelserne for konkurs, har en privat kreditor to muligheder. Den kan deltage i likvidationen af virksomheden for at inddrive i hvert fald en del af sit lån, eller den kan konvertere lånet til aktier for at gøre det muligt for virksomheden at fortsætte og dermed eventuelt blive rentabel igen, således at aktierne stiger i værdi. Hvis private kreditorer handlede på samme måde som kommunen, og for en betydelig del af FC Den Boschs gæld, kan man antage, at kommunen følger det markedsøkonomiske investorprincip.
- (48) Det kan konkluderes, at det markedsøkonomiske investorprincip overholdes, hvis en transaktion gennemføres på samme vilkår og betingelser (og dermed med samme risici og gevinster) og på samme tid af offentlige organer og private aktører, som er i en sammenlignelig situation (en sidestillet transaktion). I dette tilfælde kan det normalt udledes, at en sådan transaktion er i overensstemmelse med markedsvilkårene ⁽¹¹⁾. Det er også af betydning, om de private aktørers intervention har en reel økonomisk indvirkning og ikke blot er symbolsk eller marginal ⁽¹²⁾, og hvorvidt de offentlige organers og de private aktørers udgangspunkt er sammenligneligt med hensyn til transaktionen. På den anden side gælder det, at hvis offentlige organer og private aktører, som er i en sammenlignelig situation, deltager i samme transaktion på samme tid, men under forskellige vilkår og betingelser, er det ofte tegn på, at det offentlige organs intervention ikke er i overensstemmelse med markedsvilkårene.
- (49) I denne sag var de offentlige organers og de private aktørers udgangspunkt sammenligneligt med hensyn til transaktionen. Alle de kreditorer, der var involveret i transaktionen, havde usikrede og uinddrivelige lån. Der var også betydelig involvering fra den private sektor. De andre aktører er imidlertid ikke bare almindelige markedsaktører, fordi de som anført ovenfor allerede på en eller anden måde er forbundet med klubben. Derfor kan det ikke antages, at de handlede med fortjeneste for øje. For eksempel er fans ikke rationelle markedsaktører, der handler med fortjeneste for øje.
- (50) Det er også klart, at transaktionen fandt sted under forskellige vilkår eller betingelser. Kommunen krævede mere til gengæld for at give afkald på gælden, end de andre kreditorer gjorde. Den fik som vist i tabel 2 med én aktie pr. 26,7 EUR relativt flere aktier end alle andre kommercielle eller ikke-kommercielle kreditorer. Endvidere gav omstruktureringen FC Den Bosch mulighed for at betale den skyldige stadionleje til driftsselskabet BIM, som er ejet af kommunen. På den anden side modtog kreditoren [...] præferenceaktier, som kan give den en fortrinsstilling i udbetalingen af eventuelt senere udbytte. Det betyder, at det ikke kan udelukkes, at mindst én privat aktør fik bedre betingelser end kommunen. Det kan på grundlag af beviserne ikke konkluderes, om kommunen handlede på lige fod med de markedsøkonomiske aktører, da konverteringen blev aftalt.
- (51) Det er også usandsynligt, at en privat investor ville have accepteret at sælge sit uerholdelige lån, som er konverteret til egenkapital til en pris på 1 EUR, til en forening, som har planer om at sælge aktiebeviser på 100 EUR pr. aktie. Ved ikke at beholde aktierne mistede kommunen den eneste kommercielle grund til at

⁽¹⁰⁾ Sag C-39/94, SFEI m. fl., ECLI:EU:C:1996:285, præmis 60, sag C-342/96, Spanien mod Kommissionen, ECLI:EU:C:1999:210, præmis 41.

⁽¹¹⁾ Se i den forbindelse sag T-296/97, Alitalia mod Kommissionen, ECLI:EU:T:2000:289, præmis 81.

⁽¹²⁾ I sagen om Citynet Amsterdam konkluderede Kommissionen for eksempel, at det, at to private investorer ejede en tredjedel af den samlede aktiekapital i en virksomhed (også i lyset af den overordnede aktionærstruktur, og at deres aktier er tilstrækkelige til at udgøre et blokerende mindretal ved vigtige strategiske beslutninger i virksomheden), kunne have økonomisk indvirkning (se Kommissionens afgørelse 2008/729/EF af 11. december 2007 om en støtteforanstaltning til fordel for Glasvezelnet Amsterdam til en investering i et fibernet til kommunen Amsterdam — sag C 53/06 (ex N 262/05, ex CP 127/04) (EUT L 247 af 16.9.2008, s. 27), betragting 96-100).

konvertere gælden til egenkapital, nemlig håbet eller forventningen — om end lille — om, at aktierne igen stiger i værdi. Den gav en tredjepart mulighed for at rejse midler ved at sælge aktiebeviser i stedet for selv at gøre det eller i det mindst kræve en andel af indtægterne ved salget ⁽¹³⁾. I denne sag beholdt staten sine aktier og kunne med rimelighed forvente et afkast i fremtiden.

- (52) Derfor kan afkald på efterstillet gæld ikke antages at være noget, en rationel markedsaktør ville gøre, og det gav FC Den Bosch en fordel, som den ikke ville have opnået på markedsvilkår.

4.1.2.2. Køb af træningsanlægget

- (53) Med hensyn til træningsanlægget gør Nederlandene gældende, at kompensationen på 1,4 mio. EUR blev beregnet i overensstemmelse med meddelelsen om salg af jord og Kommissionens afgørelser vedrørende kompensation for genanskaffelsesprisen og derfor ikke gav FC Den Bosch en fordel. Ifølge denne meddelelse udgør en offentlig myndigheds salg af jord og bygninger ikke statsstøtte, for det første hvis den offentlige myndighed accepterer det højeste eller eneste tilbud efter et betingelsesløst udbud, og for det andet hvor salgsprisen uden et sådant udbud som minimum svarer til den værdi, som fastsættes i en uafhængig ekspertvurdering.
- (54) Vejledningen i meddelelsen om salg af jord omfatter som anført i indledningen kun »salg af jord og bygninger, der ejes af det offentlige. Den omfatter ikke det offentliges erhvervelse af jord og bygninger eller offentlige myndigheders udlejning af jord og bygninger. Sådanne transaktioner kan også indeholde statsstøtteelementer.«
- (55) Under alle omstændigheder er mekanismerne i meddelelsen om salg af jord kun værktøjer til at fastslå, om staten fungerede som en markedsøkonomisk investor, og er derfor specifikke eksempler på testen af det markedsøkonomiske investorprincip på transaktioner af jord mellem offentlige og private enheder ⁽¹⁴⁾. Det er derfor ikke relevant, om vurderingen af grundvurderingen og købet foretages i henhold til meddelelsen om salg af jord eller uden henvisning dertil.
- (56) Med hensyn til det sportsanlæg, som FC Den Bosch fraflyttede, var grundvurderingen, som blev udført af en uafhængig ekspert, baseret på den justerede genanskaffelsværdi. Ifølge Nederlandenes forklaringer er dette den værdi, som staten ville skulle betale, hvis ejeren flyttede, i henhold til lovreglerne om vurdering af ejendom, der er genstand for en ubestridt ekspropriering. Dette er ikke overbevisende. Bygningerne og installationerne på anlægget, som blev opført af FC Den Bosch, var allerede kommunens ejendom. FC Den Bosch brugte dem uden at have et langtidslemål. Vurderingen skulle derfor ikke have været foretaget ud fra et scenarie, hvor FC Den Bosch var ejer af bygningerne. Endvidere kan den justerede genanskaffelsværdi være meget forskellig fra markedsværdien af et aktiv.
- (57) Det fremgår heller ikke, at kommunen havde konkrete planer for grunden på tidspunktet for transaktionen. Transaktionen var helt klart en del af de omstrukturingsforanstaltninger, som kommunen havde vedtaget, og havde tilsyneladende som hovedformål at tilføre FC Den Bosch likviditet. Det er usandsynligt, at kommunen ville have truffet samme foranstaltninger på daværende tidspunkt, hvis det ikke var for dette formål. Det kunne også hævdes, at hvis fodboldklubben gik konkurs og forsvandt, skulle den have fraflyttet sportsanlægget uden kompensation.
- (58) Det kan derfor drages i tvivl, hvorvidt en anden markedsaktør kunne have overbevist kommunen om at udbetale 1,4 mio. EUR for at fraflytte en ejendom, som denne bruger ikke engang havde et langtidslemål i. Under alle omstændigheder ville beløbet have været meget lavere.

4.1.2.3. Konklusion vedrørende en selektiv fordel

- (59) Foranstaltningerne giver derfor FC Den Bosch en fordel i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1.

⁽¹³⁾ Derfor kan kommunens afkald på gælden ikke sammenlignes med Kommissionens beslutning om den belgiske virksomhed Sonaca i sag SA.35131 (2013/N).

⁽¹⁴⁾ Ifølge denne test er der ikke tale om statsstøtte, hvor en privat investor, der opererer under normale markedsvilkår i en markedsøkonomi under lignende omstændigheder, kunne være foranlediget til at yde modtageren den pågældende foranstaltning.

4.1.3. Påvirkning af samhandels- og konkurrencevilkårene

- (60) Nederlandene har sat spørgsmålstegn ved den mulige støttes påvirkning af det indre marked for klubber, der ikke spiller fodbold på europæisk plan. Professionelle fodboldklubber betragtes imidlertid som virksomheder og er underlagt statsstøttekontrol. Professionel fodbold har karakter af lønnet arbejde eller præstation af tjenesteydelser mod vederlag. Sporten har udviklet et højt professionelt niveau og dermed øget sin økonomiske virkning ⁽¹⁵⁾.
- (61) Selv om FC Den Bosch ikke deltager i fodboldturneringer, som har en international dimension, udøver den økonomiske aktiviteter på flere andre markeder, som f.eks. transfermarkedet for professionelle spillere, reklame, sponsoring, merchandising eller mediedækning. Støtte til en professionel fodboldklub styrker dens position på disse markeder, som for de flestes vedkommende dækker flere medlemsstater. Hvis statsmidler derfor anvendes til at give en professionel fodboldklub en selektiv fordel, uanset den liga, den spiller i, vil denne støtte sandsynligvis kunne fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne inden for betydningen af traktatens artikel 107, stk. 1 ⁽¹⁶⁾.

4.2. Vurdering i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra c)

- (62) Kommissionen skal vurdere, om støtteforanstaltningen til fordel for FC Den Bosch kan betragtes som forenelig med det indre marked. Ingen af undtagelserne i traktatens artikel 107, stk. 2, finder anvendelse på den pågældende støtteforanstaltning. Med hensyn til undtagelserne i traktatens artikel 107, stk. 3, bemærker Kommissionen, at ingen af de nederlandske regioner falder ind under undtagelsen i traktatens artikel 107, stk. 3, litra a). Den pågældende støtteforanstaltning fremmer ikke virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse, ligesom den ikke afhjælper en alvorlig forstyrrelse i den nederlandske økonomi, jf. traktatens artikel 107, stk. 3, litra b). Støtteforanstaltningen kan heller ikke siges at fremme kulturen og bevare kulturarven, jf. traktatens artikel 107, stk. 3, litra d).

4.2.1. Gældende retningslinjer

- (63) For så vidt angår undtagelsen i traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), om støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsregioner eller økonomiske regioner, kan støtten være forenelig, hvis den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.
- (64) I sin vurdering af støtteforanstaltninger i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), har Kommissionen udstedt en række forordninger, rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser vedrørende de støtteformer og horisontale eller sektormæssige formål, som støtten tildeles for. Da FC Den Bosch stod over for finansielle vanskeligheder på det tidspunkt, hvor foranstaltningerne blev truffet, og støtten blev tildelt af kommunen for at imødegå disse vanskeligheder, er det passende at vurdere, om kriterierne i rammebestemmelserne ⁽¹⁷⁾ finder anvendelse, og om de er opfyldt.
- (65) I juli 2014 offentliggjorde Kommissionen nye rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder ⁽¹⁸⁾. De gælder dog ikke denne ikke-anmeldte støtte, som blev tildelt i 2011. Ifølge punkt 137 i de nye rammebestemmelser ville dette kun være tilfældet for rednings- eller omstrukturingsstøtte, der er tildelt uden forudgående godkendelse, hvis al støtten eller en del heraf er blevet ydet efter rammebestemmelsernes offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Ifølge punkt 138 i de nye rammebestemmelser vil Kommissionen i alle andre tilfælde foretage undersøgelsen på grundlag af de rammebestemmelser, der var gældende på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet, i dette tilfælde rammebestemmelserne fra før 2014.

⁽¹⁵⁾ Sag C-325/08, Olympique Lyonnais, ECLI:EU:C:2010:143, præmis 27 og 28, sag C519/04 P, Meca-Medina og Majcen mod Kommissionen, ECLI:EU:C:2006:492, præmis 22, sag C-415/93, Bosman, ECLI:EU:C:1995:463, præmis 73.

⁽¹⁶⁾ Kommissionens afgørelse vedrørende Tyskland af 20. marts 2013 om Multifunktionsarena der Stadt Erfurt (sag SA.35135 (2012/N)), betragtning 12, og Multifunktionsarena der Stadt Jena (sag SA.35440 (2012/N)), resuméer i EUT C 140 af 18.5.2013, s. 1, og af 2. oktober 2013 om Fußballstadion Chemnitz (sag SA.36105 (2013/N)), resumé i EUT C 50 af 21.2.2014, s. 1, betragtning 12-14, Kommissionens afgørelser vedrørende Spanien af 18. december 2013 om mulig statsstøtte til fire professionelle spanske fodboldklubber (sag SA.29769 (2013/C)), betragtning 28, Real Madrid CF (sag SA.33754 (2013/C)), betragtning 20, og påstået støtte til tre fodboldklubber i Valencia (sag SA.36387 (2013/C)), betragtning 16, offentliggjort i EUT C 69 af 7.3.2014, s. 99.

⁽¹⁷⁾ Se betragtning 15 og fodnote 5.

⁽¹⁸⁾ Meddelelse fra Kommissionen — Rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (EUT C 249 af 31.7.2014, s. 1).

4.2.2. FC Den Bosch som en kriseramt virksomhed

- (66) Ifølge punkt 11 i rammebestemmelserne anses en virksomhed for at være kriseram, hvis de sædvanlige tegn på, at en virksomhed er kriseram, er til stede, såsom voksende underskud, faldende omsætning, voksende lagerbeholdninger, overskudskapacitet, faldende cash flow eller stigende gældsætning. Som anført i betragtning 8 var flere af disse tegn til stede for FC Den Bosch. Den var derfor en kriseram virksomhed, og statsstøttens forenelighed vil blive vurderet i henhold til rammebestemmelserne.

4.2.3. Genoprettelse af den langsigtede rentabilitet

- (67) I afsnit 3.2 i rammebestemmelserne fastlægges det, at støtten tildeles med det vilkår, at der gennemføres en omstruktureringsplan. Som anført i betragtning 7 er FC Den Bosch en lille virksomhed. I overensstemmelse med punkt 59 i rammebestemmelserne bemærker Kommissionen, at Nederlandene har meddelt en omstruktureringsplan, som tager hånd om betingelserne i punkt 34 til 37 i rammebestemmelserne.
- (68) I denne henseende bemærker Kommissionen, at kommunens beslutning om at give afkald på lånet til FC Den Bosch og betale den for at fraflytte sportsanlægget blev truffet efter en analyse af arten af og årsagerne til FC Den Boschs vanskeligheder. Dette var underlagt en række betingelser, som har til formål at genoprette klubbens økonomiske levedygtighed inden for en rimelig tidshorizont på tre år og opfylde KNVB's krav, for at FC den Bosch kan beholde sin licens til professionelle turneringer. Omstruktureringsplanen omfattede en ny ledelse samt nedskæringer i både personale og spillertrup. Den omfattede også fraflytning af et stort træningsanlæg. FC Den Bosch regner med besparelser på sin kerneaktivitet. Omstruktureringsplanen er ikke afhængig af eksterne faktorer, som FC Den Bosch kan forfølge, men ikke fuldstændig kontrollere, som f.eks. at finde nye sponsorer og en stigning i antallet af tilskuere. Bedringen af klubbens finansielle situation ventes at fortsætte ligesom dens drift som en professionel fodboldklub. Den i betragtning 35 anførte udvikling viser, at planen var realistisk.

4.2.4. Modydelser

- (69) I punkt 38 til 42 i rammebestemmelserne stilles der krav om, at modtageren skal give modydelser for at minimere støttens konkurrencefordrejende virkning og afbøde dens skadelige virkninger for samhandelsvilkårene. Denne betingelse gælder dog ikke for små virksomheder. Som anført i betragtning 7 er FC Den Bosch en lille virksomhed.

4.2.5. Begrænsning af støtten til et minimum

- (70) Kommissionen bemærker også, at omstruktureringsplanen i høj grad er finansieret af eksterne private virksomheder ud over de interne besparelser i overensstemmelse med punkt 43 og 44 i rammebestemmelserne. Flere private virksomheder havde også accepteret at give afkald på deres gæld. Kreditorernes og kommunens samlede bidrag til refinansieringen af FC Den Bosch var 6,737 mio. EUR (5,337 mio. EUR i frafaldet gæld plus 1,4 mio. EUR for træningsanlægget, hvis hele beløbet for træningsanlægget blev regnet som støtte). De 25 %, som små virksomheder selv skal bidrage, ville højst udgøre 1,685 mio. EUR. Andre enheder end staten bidrog med 3,687 mio. EUR i form af afkald på gæld (5,337 mio. EUR minus kommunens lån på 1,65 mio. EUR), herunder en kommerciel virksomhed, som bidrog med 1,865 mio. EUR, hvilket er mere end de krævede 25 %.
- (71) Støttens størrelse var nødvendig. Ifølge omstruktureringsplanen skulle den medføre et mindre underskud i sæsonen 2011/2012 og 2012/2013 og moderat positive resultater senere. Dette ville ikke have givet FC Den Bosch mulighed for at købe nye spillere eller tiltrække dem med højere lønninger.

4.2.6. Tilsyn og årlige rapporter

- (72) I henhold til punkt 49 i rammebestemmelserne skal medlemsstaten indsende oplysninger om en tilfredsstillende gennemførelse af omstruktureringsplanen på grundlag af regelmæssige og detaljerede rapporter. Punkt 51 indeholder mindre strenge betingelser for SMV'er, for hvilke det normalt er tilstrækkeligt at fremsende resultatopgørelse og balance. Nederlandene har forpligtet sig til at fremsende disse rapporter.

4.2.7. Princippet om engangsstøtte

- (73) I overensstemmelse med punkt 72-77 i rammebestemmelserne anførte Nederlandene, at FC Den Bosch ikke modtog rednings- eller omstrukturingsstøtte i de 10 år forud for tildelingen af den nuværende støtte. Landet forpligtede sig endvidere til ikke at yde ny rednings- eller omstrukturingsstøtte til FC Den Bosch i en periode på 10 år.

4.3. Konklusion

- (74) Kommissionen konkluderer derfor, at omstrukturingsforanstaltningerne vedrørende FC Den Bosch udgør statsstøtte i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1. Den omstrukturingsstøtte, som kommunen ydede til FC Den Bosch, opfylder imidlertid betingelserne i rammebestemmelserne og påvirker derfor ikke samhandelsvilkårene på en måde, der skader den fælles interesse. Derfor er støtten forenelig med traktatens artikel 107, stk. 3, litra c).

5. KONKLUSION

- (75) Kommissionen konstaterer, at Nederlandene ulovligt har gennemført støtten til FC Den Bosch i strid med traktatens artikel 108, stk. 3. Den statsstøtte på 1,65 mio. EUR, som blev ydet til FC Den Bosch i 2011 i form af en gældseftergivelse og på 1,4 mio. EUR i kompensation for at fraflytte træningsanlægget, opfylder imidlertid betingelserne for omstrukturingsstøtte i rammebestemmelserne og kan betragtes som forenelig med det indre marked i overensstemmelse med traktatens artikel 107, stk. 3, litra c) —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den statsstøtte, som Nederlandene har gennemført til fordel for fodboldklubben FC Den Bosch i 's-Hertogenbosch, på 3,05 mio. EUR, er forenelig med det indre marked, jf. artikel 107, stk. 3, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kongedømmet Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 2016.

På Kommissionens vegne
Margrethe VESTAGER
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2016/1992**af 11. november 2016****om ændring af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2416 om anerkendelse af bestemte områder i USA som værende frie for *Agrilus planipennis* Fairmaire***(meddelt under nummer C(2016) 7151)*

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig bilag IV, del A, kapitel I, punkt 2.3, 2.4 og 2.5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2416 ⁽²⁾ blev bestemte områder i USA anerkendt som værende frie for *Agrilus planipennis* Fairmaire.
- (2) Nylige oplysninger, som USA har fremlagt, viser, at bestemte områder i landet, der på nuværende tidspunkt er anerkendt som værende frie for *Agrilus planipennis* Fairmaire, nu ikke længere er frie for den pågældende skadegører.
- (3) USA har desuden fremlagt oplysninger, hvoraf det fremgår, at Chester amt i Tennessee er frit for den pågældende skadegører.
- (4) I betragtning af disse oplysninger bør de respektive lister over områder, der er anerkendt som værende frie for den pågældende skadegører, ændres.
- (5) Gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2416 bør derfor ændres.
- (6) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilaget til gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2416 ændres som angivet i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. november 2016.

På Kommissionens vegne
Vytenis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2416 af 17. december 2015 om anerkendelse af bestemte områder i USA som værende frie for *Agrilus planipennis* Fairmaire (EUT L 333 af 19.12.2015, s. 128).

BILAG

LISTE OVER DE I ARTIKEL 1 OMHANDLEDE OMRÅDER

I bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2015/2416 foretages følgende ændringer:

- 1) I punkt 2, litra f), Amter (sogne) i Louisiana, udgår følgende: Caldwell, Franklin og Winn.
 - 2) I punkt 2, litra h), Amter i Minnesota, udgår følgende: Wabasha.
 - 3) I punkt 2, litra i), Amter i Nebraska, udgår følgende: Antelope, Boone, Burt, Butler, Cedar, Colfax, Cuming, Dakota, Dixon, Dodge, Fillmore, Gage, Hamilton, Jefferson, Lancaster, Madison, Merrick, Nance, Platte, Polk, Saline, Saunders, Seward, Stanton, Thurston og York.
 - 4) I punkt 2, litra l), Amter i Tennessee, indsættes følgende før Crockett: Chester.
 - 5) I punkt 2, litra m), Amter i Texas, udgår følgende: Anderson, Camp, Cherokee, Delta, Franklin, Gregg, Henderson, Hopkins, Lamar, Morris, Nacogdoches, Rains, Red River, Rusk, Sabine, San Augustine, Shelby, Smith, Titus, Upshur, Van Zandt og Wood.
-

RETNINGSLINJER

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE (EU) 2016/1993

af 4. november 2016

om fastsættelse af principperne for koordinering af vurderingen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og overvågning af institutsikringsordninger, herunder signifikante og mindre signifikante institutter (ECB/2016/37)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 3, og artikel 6, stk. 1, og 7,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽²⁾, navnlig artikel 8, stk. 4, artikel 49, stk. 3, artikel 113, stk. 7, artikel 422, stk. 8, og artikel 425, stk. 4,

under henvisning til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskravene for kreditinstitutter ⁽³⁾, navnlig artikel 29, stk. 1, artikel 33, stk. 2, litra b) og artikel 34, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En institutsikringsordning beskrives i forordning (EU) nr. 575/2013 som en kontraktmæssig eller vedtægtsmæssig ansvarsordning, der beskytter de institutter, der deltager i ordningen, og navnlig sikrer, at de har den likviditet og solvens, der er nødvendig for at undgå konkurs, hvis det bliver nødvendigt. De kompetente myndigheder kan i overensstemmelse med de betingelser, som er fastsat i artikel 8, stk. 4, artikel 49, stk. 3, artikel 113, stk. 7, artikel 422, stk. 8, og artikel 425, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 29, stk. 1, artikel 33, stk. 2, litra b), og artikel 34, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2015/61 undlade at anvende visse tilsynsmæssige krav eller tillade visse undtagelser for deltagere i institutsikringsordninger. Endvidere godkender og overvåger de relevante kompetente myndigheder i henhold til artikel 113, stk. 7, litra i), i forordning (EU) nr. 575/2013 regelmæssigt, at den enkelte institutsikringsordnings systemer til overvågning og klassificering af risici er tilstrækkelige, og institutsikringsordningen skal i henhold til artikel 113, stk. 7, litra d), foretage sin egen risikovurdering.
- (2) De kompetente myndigheders afgørelser om at indrømme tilladelse eller undtagelse som omhandlet i artikel 8, stk. 4, artikel 49, stk. 3, artikel 113, stk. 7, artikel 422, stk. 8 og artikel 425, stk. 4, i forordning (EU) 575/2013 samt artikel 33, stk. 2, litra b), i delegerede forordning (EU) 2015/61 og alle afgørelser, som træffes på grundlag af overvågningen af institutsikringsordninger, rettes til de individuelle kreditinstitutter. Den Europæiske Centralbank (ECB) er som den myndighed, der inden for rammerne af Den Fælles Tilsynsmekanisme (SSM) har kompetence til at føre tilsyn med kreditinstitutter, der er klassificeret som signifikante i henhold til artikel 6, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1024/2013 samt del IV og artikel 147, stk. 1, i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 ⁽⁴⁾, ansvarlig for at vurdere de ansøgninger, som fremsendes af signifikante kreditinstitutter, og for at overvåge de institutsikringsordninger, som de indgår i, mens de kompetente nationale myndigheder er ansvarlige for at vurdere de ansøgninger, som fremsendes af mindre signifikante kreditinstitutter, og for at overvåge de institutsikringsordninger, som de indgår i.

⁽¹⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 11 af 17.1.2015, s. 1.

⁽⁴⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1).

- (3) For at sikre ensartet behandling af signifikante og mindre signifikante kreditinstitutter, som deltager i institutsikringsordninger inden for SMM, og for at fremme ensartethed i de afgørelser, der træffes af ECB og de kompetente nationale myndigheder, har ECB vedtaget Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/1994 (ECB/2016/38) ⁽¹⁾. Det er imidlertid nødvendigt at fastsætte en koordineret procedure for afgørelser, der vedrører deltagere i institutsikringsordninger, som omfatter både signifikante og mindre signifikante kreditinstitutter, og at ECB og de kompetente nationale myndigheder har en koordineret tilgang til overvågningen af sådanne institutsikringsordninger for at sikre konsistens mellem afgørelser, der træffes i forhold til signifikante og mindre signifikante kreditinstitutter, der deltager i den samme institutsikringsordning —

VEDTAGET DENNE RETNINGSLINJE:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne retningslinje fastsætter principperne for koordinering mellem ECB og de kompetente nationale myndigheder i forbindelse med vurderingen af institutsikringsordninger med henblik på at indrømme tilsynsmæssige tilladelser og undtagelser til deltagere i institutsikringsordninger i henhold til artikel 8, stk. 4, artikel 49, stk. 3, artikel 113, stk. 7, artikel 422, stk. 8 og artikel 425, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 samt artikel 33, stk. 2, litra b), i delegerede forordning (EU) 2015/61 og i forbindelse med overvågningen af de institutsikringsordninger, der er blevet anerkendt af tilsynsmæssige formål.
2. Koordineringsproceduren berører ikke ECB's ansvar for at vedtage alle relevante tilsynsmæssige afgørelser for signifikante kreditinstitutter og de kompetente nationale myndigheders ansvar for at vedtage sådanne afgørelser for mindre signifikante kreditinstitutter.

Artikel 2

Definitioner

I denne retningslinje finder definitionerne i forordning (EU) nr. 575/2013, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾, forordning (EU) nr. 1024/2013 og forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17) anvendelse sammen med følgende definitioner:

- a) »revisionsteam« (review team): en gruppe af repræsentanter for ECB og den kompetente nationale myndighed, der er den direkte tilsynsmyndighed for de pågældende deltagere i institutsikringsordningen. Gruppen sammensættes med det formål at koordinere den vurdering, der foretages i henhold til artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013
- b) »koordinator for revisionsteam« (review team coordinator): et medlem af ECB's personale og et medlem af en kompetent national myndigheds personale, som er udpeget i overensstemmelse med artikel 6, og som udfører de opgaver, der er fastsat i artikel 8
- c) »ansøger« (applicant): en deltager i en institutsikringsordning eller en gruppe af deltagere i en institutsikringsordning, som er repræsenteret ved en enkelt enhed, der fremsender en ansøgning til ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed om en tilladelse eller undtagelse i henhold til de i artikel 1, stk. 1, omhandlede bestemmelser
- d) »hybrid institutsikringsordning« (hybrid IPS): en institutsikringsordning, der omfatter signifikante og mindre signifikante kreditinstitutter
- e) »SSM-kompetente myndigheder« (SSM competent authorities): ECB og de kompetente nationale myndigheder i de deltagende medlemsstater.

Artikel 3

Niveau for anvendelse

Hvis både signifikante og mindre signifikante kreditinstitutter, der deltager i den samme hybride institutsikringsordning, på samme tid fremsender en ansøgning om en tilsynsmæssig tilladelse eller undtagelse til ECB, for så vidt angår signifikante kreditinstitutter, og til den relevante kompetente nationale myndighed, for så vidt angår mindre signifikante kreditinstitutter, anvender ECB og den relevante kompetente nationale myndighed koordineringsproceduren og bestemmelserne om overvågning, som er fastsat i denne retningslinje, herunder eventuelle standardovervågningsaktiviteter i forbindelse med den pågældende institutsikringsordning.

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/1994 af 4. november 2016 om fastsættelse af de kompetente nationale myndigheders procedure til anerkendelse af institutsikringsordninger af tilsynsmæssige formål i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013 (ECB/2016/38) (se side 37 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

KAPITEL II

KOORDINERING AF VURDERINGEN AF INSTITUTSIKRINGSORDNINGEN*Artikel 4***Koordineret vurdering**

Uden at berøre ECB's og den kompetente nationale myndigheds ansvar for at indrømme de i artikel 1, stk. 1, omhandlede tilladelser og undtagelser foretages vurderingen af samtidigt fremsendte ansøgninger fra signifikante og mindre signifikante kreditinstitutter, der deltager i den samme hybride institutsikringsordning, i fællesskab af ECB og den pågældende kompetente nationale myndighed.

*Artikel 5***Revisionsteam**

1. Med henblik på at koordinere vurderingen af samtidigt fremsendte ansøgninger fra signifikante og mindre signifikante kreditinstitutter, som deltager i den samme hybride institutsikringsordning, nedsættes der et revisionsteam, når ECB og den pågældende kompetente nationale myndighed modtager en ansøgning om en tilladelse eller undtagelse i henhold til de gældende bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013.
2. ECB og den pågældende kompetente nationale myndighed udpeger tilsynsførende, som har ansvar for den daglige overvågning af de kreditinstitutter, der har fremsendt en ansøgning i henhold til stk. 1, og medlemmer af personalet, der som medlemmer af revisionsteamet fører det overordnede tilsyn med, at systemet fungerer. Sammensætningen af revisionsteamet og antallet af medlemmer heraf afhænger af antallet af deltagere i institutsikringsordningen og vigtigheden af de pågældende signifikante institutter.
3. Revisionsteamet forbliver med at være nedsat, indtil de kompetente myndigheder har truffet afgørelse med hensyn til ansøgningerne om tilladelse eller undtagelse.

*Artikel 6***Koordinatorer for revisionsteamet**

1. ECB og den kompetente nationale myndighed, der er ansvarlig for det direkte tilsyn med de pågældende deltagere i institutsikringsordningen, udpeger hver for sig en koordinator, der skal styre vurderingsproceduren i forbindelse med ansøgningerne.
2. Hvis signifikante institutter, der er underlagt tilsyn af forskellige fælles tilsynsteam, har ansøgt om den samme tilladelse eller undtagelse blandt de i artikel 1, stk. 1, nævnte, kan disse fælles tilsynsteam beslutte at udpege en fælles koordinator.
3. Koordinatorerne har ansvar for at indgå aftale om en tidsplan og de foranstaltninger, der er nødvendige for at komme frem til en fælles holdning i revisionsteamet.

*Artikel 7***Meddelelse om anvendelse og nedsættelse af revisionsteamet**

1. ECB og den pågældende kompetente nationale myndighed underretter hinanden ved modtagelse af en ansøgning fra signifikante og mindre signifikante kreditinstitutter, som deltager i en hybrid institutsikringsordning.
2. Ved modtagelse af samtidigt fremsendte ansøgninger udpeger ECB og den kompetente nationale myndighed deres medlemmer af revisionsteamet.

*Artikel 8***Vurdering af ansøgningerne**

1. ECB og den pågældende kompetente nationale myndighed vurderer uafhængigt af hinanden fuldstændigheden af ansøgningerne, og hvorvidt kravene er opfyldt. Kræves der flere oplysninger for at kunne vurdere de enkelte ansøgninger, kan de kompetente myndigheder anmode ansøgerne om at fremsende sådanne oplysninger.

2. ECB og den kompetente nationale myndighed foretager den foreløbige vurdering af de respektive ansøgninger hver for sig.
3. Revisionsteamet drøfter det foreløbige resultat af vurderingen af ansøgningerne og indgår en aftale om det endelige resultat under hensyntagen til eventuelle tidsfrister i de nationale administrative bestemmelser, hvis dette er relevant.
4. Hvis medlemmerne af revisionsteamet er enige om, at ansøgningerne og institutsikringsordningens organisatoriske ramme opfylder de krav, som fremgår af bestemmelserne i artikel 1, stk. 1, udarbejder revisionsteamet en meddelelse, som indeholder resultatet af vurderingen og en bekræftelse på, at kravene er opfyldt. ECB og de kompetente nationale myndigheder skal ved vedtagelsen af deres respektive afgørelser om, hvorvidt de skal indrømme en tilladelse eller undtagelse, tage hensyn til revisionsteamets vurdering.
5. Er det ikke muligt for revisionsteamet at nå frem til en fælles holdning om vurderingen af ansøgningerne, kan spørgsmålet henvises til drøftelse i Tilsynsrådet. Resultatet af Tilsynsrådets drøftelse berører ikke ECB's og den kompetente nationale myndigheds ansvar for at træffe afgørelse om, hvorvidt der skal indrømmes en tilladelse eller undtagelse.

Artikel 9

Afgørelser

1. Udkast til afgørelse, som ECB og den pågældende kompetente nationale myndighed har udarbejdet på grundlag af resultatet af den fælles vurdering, fremsendes til godkendelse i de relevante beslutningstagende organer, dvs. ECB's Styrelsesråd, for så vidt angår ansøgninger fremsendt af signifikante kreditinstitutter, og de relevante kompetente nationale myndigheders beslutningstagende organer, for så vidt angår ansøgninger fremsendt af mindre signifikante kreditinstitutter.
2. Disse afgørelser skal indeholde en specifikation af rapporteringskravene med henblik på den løbende overvågning af deltagerne i institutsikringsordningen uden at berøre eventuelle yderligere krav, som ECB og den pågældende kompetente nationale myndighed måtte pålægge kreditinstitutter under overvågningen.

KAPITEL III

OVERVÅGNING AF INSTITUTSIKRINGSORDNINGER

Artikel 10

Koordinering af overvågningen

1. ECB og den kompetente nationale myndighed, som har ansvar for at føre tilsyn med en deltager i en institutsikringsordning, overvåger med regelmæssige intervaller, at institutsikringsordningens systemer til overvågning og klassificering af risici er tilstrækkelige i henhold til artikel 113, stk. 7, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, og at institutsikringsordningen foretager sin egen risikovurdering i henhold til forordningens artikel 113, stk. 7, litra d).
2. For at sikre en ensartet tilgang til overvågningen og anvendelsen af høje tilsynsstandarder koordinerer ECB og den pågældende kompetente nationale myndighed deres overvågningsaktiviteter. I den forbindelse udarbejdes der en opdateret liste over medarbejdere fra ECB og den kompetente nationale myndighed.
3. ECB og den kompetente nationale myndighed indgår aftale om relevante tidsfrister og foranstaltninger i forbindelse med overvågningen. Overvågningen gennemføres mindst en gang om året, efter at de konsoliderede eller aggregerede regnskabsrapporter for det foregående regnskabsår, som udarbejdes i overensstemmelse med artikel 113, stk. 7, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013, er blevet tilgængelige.

Artikel 11

Overvågning

1. ECB og den relevante kompetente nationale myndighed foretager generelt overvågningen inden for deres respektive kompetenceområder ved hjælp af eksterne inspektioner. Hvor det er nødvendigt, kan ECB og den relevante kompetente nationale myndighed inden for deres respektive kompetenceområder vælge at udføre målrettede inspektioner på stedet i kreditinstitutter, som deltager i en institutsikringsordning, for at vurdere, om de fortsat overholder de i artikel 1, stk. 1, omhandlede betingelser for tilladelser og undtagelser.

2. Inden for rammerne af overvågningen af institutsikringsordninger skal ECB og den kompetente nationale myndighed tage hensyn til de foreliggende tilsynsrelaterede informationer om deltagerne i institutsikringsordningen, såsom resultatet af tilsyns- og evalueringsprocessen og den regelmæssige tilsynsrapportering.

3. ECB og den kompetente nationale myndighed reviderer en gang om året den konsoliderede/aggregerede rapport, som kræves aflagt i henhold til artikel 113, stk. 7, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013, hvorunder der lægges særlig vægt på institutsikringsordningens til rådighed værende kapital.

Artikel 12

Resultatet af overvågningen

1. ECB og den relevante kompetente nationale myndighed indgår aftale om resultaterne af og konklusionerne på overvågningen og, hvor det er relevant, hvorvidt det er nødvendigt at foretage opfølgende foranstaltninger, herunder at intensivere overvågningen.

2. Er det ikke muligt for ECB og den pågældende kompetente nationale myndighed at nå frem til en fælles holdning, kan spørgsmålet henvises til drøftelse i Tilsynsrådet. Resultatet af Tilsynsrådets drøftelse berører ikke ECB og den kompetente nationale myndigheds ansvar for at føre tilsyn med de respektive deltagere i institutsikringsordningen.

3. Er der elementer, der indikerer, at kravene i artikel 1, stk. 1, ikke længere er opfyldt, og at det kan være påkrævet at tage anerkendelsen af institutsikringsordningen eller nogle af dens deltagere og/eller tilladelser eller undtagelser, som er indrømmet, op til fornyet overvejelse, skal ECB og den kompetente nationale myndighed koordinere deres foranstaltninger, som, alt efter omstændighederne, kan omfatte tilbagekaldelse eller ikke-anvendelse af tilladelser og/eller undtagelser.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

Adressater

Denne retningslinje er rettet til de SSM-kompetente myndigheder.

Artikel 14

Virkning og gennemførelse

1. Denne retningslinje får virkning på den dato, hvor den meddeles til de SSM-kompetente myndigheder.
2. De SSM-kompetente myndigheder skal opfylde denne retningslinje fra den 2. december 2016.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 4. november 2016.

For ECB's Styrelsesråd
Mario DRAGHI
Formand for ECB

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE (EU) 2016/1994**af 4. november 2016****om fastsættelse af de kompetente nationale myndigheders procedure til anerkendelse af institutsikringsordninger af tilsynsmæssige formål i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (ECB/2016/38)**

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 1, og artikel 6, stk. 5, litra a),under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽²⁾, navnlig artikel 113, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En institutsikringsordning beskrives i artikel 113, stk. 7, forordning (EU) nr. 575/2013 som en kontraktmæssig eller vedtægtsmæssig ansvarsordning, der beskytter de institutter, der deltager i ordningen, og sikrer, at de har den likviditet og solvens, der er nødvendig for at undgå konkurs, hvis det bliver nødvendigt. I henhold til denne bestemmelse kan de kompetente myndigheder under forbehold af visse betingelser, som er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, undlade at anvende udvalgte tilsynsmæssige krav eller tillade visse undtagelser for deltagere i institutsikringsordninger.
- (2) Den Europæiske Centralbank (ECB) er som den myndighed, der inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme (SSM) har kompetence til at føre tilsyn med kreditinstitutter, der er klassificeret som signifikante, ansvarlig for at vurdere de ansøgninger, der fremsendes af sådanne institutter.
- (3) Betingelserne for vurderingen af institutsikringsordninger af tilsynsmæssige hensyn er fastsat i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013. I henhold til denne forordning har de kompetente myndigheder en vis skønsmargin i forbindelse med den tilsynsmæssige vurdering, der kræves for at fastslå, om betingelserne er opfyldt. For at sikre sammenhæng, effektivitet og transparens har ECB tilføjet et nyt kapitel til »ECB Guide on options and discretions available in Union law«, som vedrører proceduren til anerkendelse af institutsikringsordninger i tilsynsøjemed ⁽³⁾, hvori det nærmere anføres, hvorledes ECB skal vurdere, hvorvidt institutsikringsordningerne og deres deltagere opfylder ovennævnte betingelser.
- (4) ECB er ansvarlig for Den Fælles Tilsynsmekanismes (SSM) effektive og konsekvente virkemåde og skal som en af sine overordnede opgaver sikre konsistens i tilsynsresultaterne. I den forbindelse vedtager ECB retningslinjer rettet til de kompetente nationale myndigheder, som danner grundlag for, hvorledes tilsynsopgaver skal udføres og tilsynsafgørelser skal vedtages for så vidt angår mindre signifikante institutter.
- (5) Da institutsikringsordninger kan bestå af både signifikante og mindre signifikante institutter, er det vigtigt at sikre ensartet behandling af deres deltagere i hele SSM for at fremme konsistens i de afgørelser, der vedtages af ECB og de kompetente nationale myndigheder. For institutsikringsordninger, hvis deltagere både omfatter signifikante og mindre signifikante kreditinstitutter, er det navnlig vigtigt, at både ECB, som har ansvar for at føre tilsyn med signifikante institutter, og de kompetente nationale myndigheder, som har ansvar for at føre tilsyn med mindre signifikante institutter, lægger de samme specifikationer til grund for deres vurdering af, hvorvidt de kan anerkendes. Det er også nødvendigt, at de kompetente nationale myndigheder lægger de samme specifikationer til grund ved vurderingen af institutsikringsordninger, der udelukkende omfatter mindre signifikante institutter, da såvel sammensætningen af institutsikringsordningerne som klassifikationen af deres deltagere som signifikante eller mindre signifikante kan ændre sig over tid —

⁽¹⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ Kapitlet i vejledningen blev vedtaget i juli 2016. Den konsoliderede version af »ECB Guide on options and discretions available in Union law« findes på ECB's websted vedrørende banktilsyn på adressen www.bankingsupervision.europa.eu

VEDTAGET DENNE RETNINGSLINJE:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne retningslinje fastsætter de specifikationer, der skal lægges til grund ved vurderingen af, hvorvidt institutsikringsordninger og deltagerne heri overholder kravene, som er fastsat i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013, for at fastslå, hvorvidt der kan gives tilladelse, som omhandlet i denne artikel, til individuelle institutter. De kompetente nationale myndigheder skal anvende disse specifikationer på mindre signifikante institutter.

Artikel 2

Definitioner

I denne retningslinje finder definitionerne i forordning (EU) nr. 575/2013, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾, forordning (EU) nr. 1024/2013 og Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17)⁽²⁾ anvendelse.

KAPITEL II

SPECIFIKATIONER TIL VURDERINGEN I HENHOLD TIL ARTIKEL 113, STK. 7, I FORORDNING (EU) NR. 575/2013

Artikel 3

Artikel 113, stk. 7, litra a), sammenholdt med artikel 113, stk. 6, litra a) og d), i forordning (EU) nr. 575/2013: vurdering af tilsynsmæssig status og juridisk hjemsted

I overensstemmelse med artikel 113, stk. 7, litra a), sammenholdt med artikel 113, stk. 6, litra a) og d), i forordning (EU) nr. 575/2013 skal de kompetente nationale myndigheder ved vurderingen af en modparts tilsynsmæssige status og juridiske hjemsted tage i betragtning, hvorvidt:

- a) modparten er et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed, som er underlagt passende tilsynskrav
- b) modparten, der anmoder om tilladelsen, er etableret i den samme medlemsstat.

Artikel 4

Artikel 113, stk. 7, litra a), sammenholdt med artikel 113, stk. 6, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013: hurtig overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forpligtelser fra modparten til deltagerne

Ved vurderingen af, hvorvidt der er nuværende eller forudselige væsentlige, praktiske eller juridiske hindringer for hurtig overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forpligtelser fra modparten til deltagerne i henhold til artikel 113, stk. 7, litra a), sammenholdt med artikel 113, stk. 6, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013, skal de kompetente nationale myndigheder tage i betragtning, hvorvidt:

- a) deltagerens aktiebeholdning eller juridiske struktur vil kunne hæmme muligheden for at overføre kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetale forpligtelser
- b) den formelle beslutningstagningsproces i relation til overførsel af kapitalgrundlagsmidler mellem deltagerne sikrer hurtig overførsel
- c) deltagerens vedtægter, eventuelle aktionæroverenskomster eller andre kendte aftaler indeholder bestemmelser, der kan stå i vejen for modpartens overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forpligtelser

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1).

- d) der har været alvorlige ledelsesvanskeligheder eller spørgsmål om corporate governance i relation til deltagerne, som kunne have en negativ indflydelse på den hurtige overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forpligtelser
- e) en tredjepart ⁽¹⁾ har mulighed for at udøve kontrol over eller forhindre hurtig overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forpligtelser
- f) der er indikationer fra tidligere forhold med hensyn til strømme af midler mellem deltagere, som godtgør muligheden for hurtig overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forpligtelser.

Institutsikringsordningens rolle som formidler i forbindelse med krisestyring og ansvar for at yde midler til støtte af nødlidende deltagere betragtes som vigtige faktorer.

Artikel 5

Artikel 113, stk. 7, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013: en institutsikringsordnings mulighed for at yde den nødvendige støtte under sit engagement

Ved vurderingen af, hvorvidt der er etableret ordninger til sikring af, at en institutsikringsordning kan yde den nødvendige støtte i medfør af sine forpligtelser fra midler, der umiddelbart står til rådighed for den i henhold til artikel 113, stk. 7, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, skal de kompetente nationale myndigheder tage i betragtning, hvorvidt:

- a) ordningerne omfatter en lang række foranstaltninger, processer og mekanismer, der udgør den ramme, inden for hvilken institutsikringsordningen opererer. Denne ramme bør omfatte muligheden for at træffe en række foranstaltninger, lige fra mindre indgribende til mere omfattende, der står i forhold til risikoen ved det begunstige institut og alvorligheden af dets finansielle vanskeligheder, herunder direkte kapital- og likviditetsstøtte. Støtten kan være betinget, f.eks. af at instituttet gennemfører visse foranstaltninger til genopretning og omstrukturering
- b) institutsikringsordningens ledelsesstruktur og proceduren, der ligger til grund for beslutninger om at træffe støtteforanstaltninger, gør det muligt at yde støtte på en rettidig måde
- c) der foreligger en klar forpligtelse for institutsikringsordningen til at yde støtte, hvis en deltager, på trods af forudgående overvågning af risici og foranstaltninger til tidlig indgriben, er eller må forventes at blive insolvent eller illikvid og til at sikre, at dens deltagere opfylder de relevante lovgivningsmæssige krav til kapitalgrundlagsmidler og likviditet
- d) institutsikringsordningen gennemfører stresstests med regelmæssige intervaller for at kvantificere eventuelle kapital- og likviditetsstøtteforanstaltninger
- e) institutsikringsordningens kapacitet til risikoabsorbering (bestående af indbetalte midler, eventuelle ex post-bidrag og tilsvarende forpligtelser) er tilstrækkelig til at dække eventuelle støtteforanstaltninger, der træffes i relation til dens deltagere
- f) der er blevet etableret en ex ante-fond til sikring af, at institutsikringsordningen har midler til støtteforanstaltninger, der umiddelbart står til rådighed, og
 - i) bidrag til denne fond følger en klart defineret ramme
 - ii) midlerne investeres kun i likvide og sikre aktiver, der til enhver tid kan realiseres, og hvis værdi ikke er afhængig af deltagerne og deres datterselskabers solvens og likviditetsmæssige stilling
 - iii) resultaterne af institutsikringsordningens stresstests lægges til grund for fastsættelsen af mindstestørrelsen af ex ante-fondens målbeløb
 - iv) der er et passende gulv/minimumsbeløb for ex ante-fonden for at sikre, at midlerne er øjeblikkeligt tilgængelige.

En institutsikringsordning kan anerkendes som en indskudsgarantiordning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49 ⁽²⁾ og kan under de betingelser, der er fastsat i den relevante nationale lov, anvende de til rådighed værende finansielle midler til alternative foranstaltninger med henblik på at forebygge et kreditinstituts sammenbrud. I så tilfælde skal de kompetente nationale myndigheder lægge de disponible finansielle midler til grund ved vurderingen af en fonds mulighed for at yde støtte under hensyntagen til de forskellige formål for institutsikringsordninger, som er at beskytte deres deltagere, og for indskudsgarantiordninger, hvis primære opgave er at beskytte indskydere mod følgerne af et kreditinstituts insolvens.

⁽¹⁾ En tredjepart er en part, der ikke er moderselskab, datterselskab, medlem af et beslutningstagende organ eller aktionær i en deltager.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

Artikel 6

Artikel 113, stk. 7, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013: institutsikringsordningernes systemer til overvågning og klassificering af risici

I henhold til artikel 113, stk. 7, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 skal en institutsikringsordning råde over passende og ensartet udformede systemer til overvågning og klassificering af risici, som giver et fuldstændigt overblik over de enkelte deltageres risikosituation og institutsikringsordningen som helhed, med tilsvarende muligheder for at gribe ind, og systemerne skal på hensigtsmæssig vis overvåge misligholdte eksponeringer, jf. samme forordnings artikel 178, stk. 1. Ved vurderingen af, om denne betingelse er opfyldt, skal de kompetente nationale myndigheder tage i betragtning, hvorvidt:

- a) institutsikringsordningens deltagere har pligt til med regelmæssige intervaller at fremsende opdaterede data over deres risikosituation til institutsikringsordningens primære ledelsesorgan, herunder oplysninger om deres kapitalgrundlagsmidler og kapitalgrundlagskrav
- b) tilsvarende passende datastrømme og IT-strømme er på plads
- c) institutsikringsordningens primære ledelsesorgan fastsætter ensartede standarder og metoder til den ramme for risikostyring, som deltagerne skal anvende
- d) der i forbindelse med institutsikringsordningens overvågning og klassificering af risici findes en fælles definition af risici, de samme risikokategorier overvåges for alle deltagere, og det samme fortrolighedsniveau og den samme tidshorizont anvendes til kvantificeringen af risici
- e) institutsikringsordningens systemer til overvågning og klassificering af risici klassificerer deltagerne i overensstemmelse med deres risikosituation, dvs. at institutsikringsordningen har defineret forskellige kategorier, som den opdeler sine deltagere i, for at muliggøre tidlig intervention
- f) institutsikringsordningen har mulighed for at påvirke risikosituationen for sine deltagere ved at udstede instrukser, henstillinger og lignende til dem, f.eks. for at begrænse visse aktiviteter eller for at stille krav om, at visse risici reduceres.

Artikel 7

Artikel 113, stk. 7, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013: institutsikringsordningens egen risikovurdering

Ved vurderingen af, hvorvidt institutsikringsordningen foretager sin egen risikovurdering, som meddeles til de enkelte deltagere i overensstemmelse med artikel 113, stk. 7, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, skal de kompetente nationale myndigheder tage i betragtning, hvorvidt:

- a) institutsikringsordningen med regelmæssige intervaller vurderer risici og sårbarheder i den sektor, som dens deltagere tilhører,
- b) resultaterne af risikovurderingen opsummeres i en rapport eller et andet dokument og fremsendes til de relevante beslutningstagende organer i institutsikringsordningen og/eller hos deltagerne umiddelbart efter, at de er blevet færdige,
- c) deltagerne informeres om deres risikoklassifikation af institutsikringsordningen i overensstemmelse med artikel 113, stk. 7, litra c).

Artikel 8

Artikel 113, stk. 7, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013: institutsikringsordningens konsoliderede eller aggregerede rapport

I henhold til artikel 113, stk. 7, litra e) i forordning (EU) nr. 575/2013 udarbejder og offentliggør institutsikringsordningen hvert år en konsolideret rapport, der omfatter en balance, en resultatopgørelse, en situationsrapport og en risikorapport for institutsikringsordningen som helhed, eller en rapport, der omfatter en aggregeret balance, en aggregeret resultatopgørelse, en situationsrapport og en risikorapport for institutsikringsordningen som helhed. Ved vurderingen af, om denne betingelse er opfyldt, skal de kompetente nationale myndigheder tage i betragtning, hvorvidt:

- a) den konsoliderede eller aggregerede rapport revideres af en uafhængig ekstern revisor på grundlag af de relevante regnskabsregler, eller, alt efter omstændighederne, på grundlag af aggregeringsmetoden
- b) den eksterne revisor skal afgive en regnskabserklæring

- c) alle deltagere i institutsikringsordningen og alle datterselskaber, mellemliggende strukturer, såsom holdingselskaber, og enheden, der forvalter institutsikringsordningen selv (hvis det er en juridisk enhed), indgår i konsolideringen/aggregeringen
- d) i tilfælde, hvor institutsikringsordningen udarbejder en rapport, der omfatter en aggregeret balance og en aggregeret resultatopgørelse, giver aggregeringsmetoden sikkerhed for, at alle koncerninterne eksponeringer fjernes.

Artikel 9

Artikel 113, stk. 7, litra f), i forordning (EU) nr. 575/2013: forudgående varsel ved deltageres udtræden

De kompetente nationale myndigheder verificerer, om kontrakten eller lovgivningsmæssige krav forpligter deltagerne i institutsikringsordningen til at give et forudgående varsel på mindst 24 måneder, hvis de ønsker at udtræde af ordningen.

Artikel 10

Artikel 113, stk. 7, litra g), i forordning (EU) nr. 575/2013: forhindring af indregning af elementer i kapitalgrundlaget mere end én gang

I henhold til artikel 113, stk. 7, litra g), i forordning (EU) nr. 575/2013 skal indregning af elementer i kapitalgrundlaget mere end én gang («multiple gearing») såvel som enhver uhensigtsmæssig etablering af kapitalgrundlag mellem deltagerne i institutsikringsordningen forhindres. Ved vurderingen af, om dette krav er opfyldt, skal de kompetente nationale myndigheder tage i betragtning, hvorvidt:

- a) den eksterne revisor, som er ansvarlig for revisionen af den konsoliderede eller aggregerede finansielle rapport, kan bekræfte, at denne praksis er blevet forhindret
- b) transaktioner mellem deltagerne har ført til uhensigtsmæssig etablering af kapitalgrundlag på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret niveau.

Artikel 11

Artikel 113, stk. 7, litra h), i forordning (EU) nr. 575/2013: bred deltagerkreds

Ved vurderingen af, hvorvidt betingelsen i artikel 113, stk. 7, litra h), i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt, nemlig, at institutsikringsordningen skal være baseret på en bred deltagerkreds af kreditinstitutter med en overvejende ensartet forretningsprofil, skal den kompetente nationale myndighed tage følgende i betragtning:

- a) hvorvidt institutsikringsordningen har tilstrækkeligt mange deltagere (blandt de institutter, der opfylder betingelserne for deltagelse) til at kunne dække alle de støtteforanstaltninger, den måtte være nødt til at gennemføre
- b) deltagernes forretningsmodel, forretningsstrategi, størrelse, kunder, regionale fokus, produkter, finansieringsstrukturer, væsentlige risikokategorier, salgssamarbejds- og serviceaftaler med andre deltagere i institutsikringsordninger og lign.
- c) hvorvidt deltagernes forskellige forretningsprofiler gør det muligt at overvåge og klassificere deres risikosituation under anvendelse af de ensartet udformede systemer, som institutsikringsordningen har etableret i henhold til artikel 113, stk. 7, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013
- d) at institutsikringsordningssektorer ofte er baseret på samarbejde, hvilket betyder, at centrale institutter og andre specialiserede institutter i institutsikringsordningens netværk tilbyder produkter og tjenester til andre deltagere i institutsikringsordningen. Ved vurderingen af ensartetheden af forretningsprofilerne skal den kompetente nationale myndighed tage i betragtning, i hvor høj grad deltagernes forretningsaktiviteter har relation til netværket (produkter eller tjenester, som leveres til lokale banker, tjenester til delte kunder, kapitalmarkedsaktiviteter og lign.).

KAPITEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

*Artikel 12***Virkning og gennemførelse**

1. Denne retningslinje får virkning på den dato, hvor den meddeles til de kompetente nationale myndigheder.
2. De kompetente nationale myndigheder skal opfylde denne retningslinje fra den 2. december 2016.

*Artikel 13***Adressater**

Denne retningslinje er rettet til de kompetente nationale myndigheder.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 4. november 2016.

For ECB's Styrelsesråd

Mario DRAGHI

Formand for ECB

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA